



نالہی جودایی

بہ پیئی دہنگ و دہسنووسی شاعیر

ہیمن

پیک گرتن و توژینہ وہ: عہزیز نالی

سرشناسه	: شیخ الاسلامی مکرری، سید محمدمین، ۱۳۰۰ - ۱۳۶۵.
عنوان و نام پدیدآور	: ناله‌ی جودایی: به پستی دهنگ و دهنووسی شاعیر/ هیمن/ مقابله، حواشی و تعلیقات عزیز الی.
مشخصات نشر	: مه‌آباد: سرای هیمن، ۱۳۹۶.
مشخصات ظاهری	: ۲۵۶ ص: ۱۴/۵ × ۲۱/۵ س.م.
شابک	: ۹۷۸-۶۰۰-۹۸۲۶۵-۰۰-۶
وضعیت فهرست‌نویسی	: فیپا
یادداشت	: کردی.
موضوع	: شعر کردی -- قرن ۱۴
موضوع	: Kurdish poetry -- 20th century
رده‌بندی کنگره	: ۱۳۹۶ ش ۹/۸۴۳/م ۳۲۵۶/PIR
رده‌بندی دیوبی	: ۸ فا ۹/۲۱
شماره کتابشناسی ملی	: ۵۰۲۶۹۴۸



بلاوکه‌ره‌وه: سه‌رای هیمن
 سر به شاره‌داری مه‌آباد

سهردیتر: ناله‌ی جودایی «به پستی دهنگ و دهنووسی شاعیر»
 کز مه‌له‌شیرعی هیمن
 پینک‌گرتن و توژینه‌وه: عه‌زیز ئالی
 وینه‌ی سه‌ر به‌رگ: هادی زیانه‌ددینی
 لاپه‌ره‌به‌ندی و دارشتتی به‌رگ: عه‌لی سه‌میمی
 پینک‌هینتانی به‌رگ: نادر خه‌یاتی

لیتوگرافی: پردیس
 چاپ: کیان
 سه‌حرافی: جهان
 چاپی به‌که‌م: ۱۳۹۶
 نه‌ژمار: ۵۰۰۰
 نرخ: ۳۵ هزار تمه‌ن
 شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۹۸۲۶۵-۰۰-۶

هه‌موو مافه قانونی به‌کانی نه‌م به‌ره‌مه‌ه بز «بلاوکه‌ره‌وه‌ی سه‌رای هیمن» پاریزراوه.

انتشارات سرای هیمن: استان آذربایجان غربی، مه‌آباد، خیابان زند، کوچه‌ی بهمنی
 تلفن: ۰۴۴۴۲۲۳۶۴۸۶

— — — — —
ناونامه
— — — — —

ن

ئەلواند

ریزه چیا یه که له ئیران، له ئوستانی ههمدان هه لکه وتوووه. ئەم ریزه چیا یه که وتۆته ئیوان ئیرانی ناوهندی و زنجیره ی زاگرووس. در یژایی کۆگا ئەسـله که ی له ههمدان هه تا توویسرکان ۴۰ کیلۆمیتەر و به رینایی ۱۰ کیلۆمیتەر. کینوی ئەلواند به شیکه له م ریزه چیا یه و به شکلی کۆگایه که له جنسی به ردی «گرانیت» و چه ند ترۆپکی هه یه. بلیندترین ترۆپکی کینوی ئەلواند ۲۵۸۴ میتر له بان ده ریاوه به رزه.

ب

برایم

ناوی قاره مانی به یتی برایمۆک.
← برایمۆک.

برایمۆک

قاره مانی به یتیکه هه ر به م ناوه. به یت بیژ ده لی برایمۆک نۆکه ری دوو ناغای برا بووه به ناوی میرشینخ و میرحه ج. ئەم دووه خوشکیکیان بووه به ناوی خاتوون په ریحان که له گه ل برایمۆک په کترین خۆشویستوووه. وا ری ده که وئ میرشینخ گول ده بی.

برایمۆک هه وت سالی ره به ق میرشینخ به سواری که ر، به ولاتان دا ده گیرئ تا ناخری میرشینخ به شیوه یه کی وه ک موعجیزه (نۆشینئ شیرئ که مار خوار دوویه ته وه و هیناویه ته وه) چاک ده بیتته وه. میرشینخ دوا ی چاک بوونه وه له گه ل خیزانی خۆی ده چی بز کویستان و برایمۆک لای میرحه ج و په ریحان ده مینیتته وه. جاریکیان که میرحه ج به دوور بین چاوی به ژوانی برایمۆک و په ریحان ده که وئ، له برایمۆک به رق دا ده چی و به چله ی زستان ده ری ده کا تا له ناو کرپوه و بززان دا ره ق هه لن. به لام په ریحان به دزی یه وه ئەسپکی تینوو بز برایمۆک دینئ که ریگه ی کۆشکی میرشینخ زۆر باش به له ده و پیش ئه وه ی سواریشی بی، ئاو به زینه که ی دا ده کا تا پاشه لی برایم به زینه که وه بیبه ستئ و ئەگه ر له سه رمانا که سپرده ش بوو، نه که ویتته خواره وه. برایمۆک به سړی و بیه زشی ده گاته مالی میرشینخ. سئ ژنه که ی میرشینخ، جل له به ر برایمۆک داده که نن و به له شی رووتی خۆیان، له شی رچیاگی ئه و ده بوو ژیننه وه و به وته ی خۆیان «حه مامی ژنان» ی بز ده گرن. برایمۆک له مردن ده خه له سئ و میرشینخ به لینی پی ده دا، هه رکه سه ری کویستان ره شبه له ک بی (که نیشانه ی برانه وه ی

بہ کر بوو || بہ لکی ژ بہ لووقیا بہ تر
 بوو، له مہم و زینی فو لکلوری
 کورمانجی دا بہ بہ کزین عوان ناو
 دہبری کہ بہ کز ہمان بہ کرہ و
 عوانیش بہ مانای شو فار و
 شہیتانی کرہ، له مہلبندی موکریان
 «بہ کرہ شہیتان» بز دووزمانی و
 ناژا وہ گیری بووہ بہ مہسل، مہم و
 زین.



پ



پہریخان

کہ له بہیتی برایمژکدا بہ خاتوون
 پہریخان ناو دہبری، خوشکی میرشیخ
 و میرحہ جہ، کیژیکی ناژا و زیرہ کہ،
 ناشقی برایمژک و بن شہرم وشکو بزی
 دہچیتہ ژوان، کاتی برایمژک تووشی
 کویرہ و ہری دہبی، بہ بہندوباو
 پنی ہلہلدہ لی، له ہلی پرمہ ترسی دا
 یارمہ تی دہدا و له نہنجاما شووی
 پی دہکا، مہ برایمژک.



چ



چلکن

له بہیتی لاس و خہ زالدا خہ لکی ولاتی
 چلکنان» کہ روون نیہ چ ولاتیکہ و
 دانیش توانی کین و بزچی نہم ناوہ
 سووکہ یان بہ سہردا براوہ، بہ لام
 بہ گویرہی نہوہ کہ تیر دہگر نہ لاس

زستانہ)، بنیری له دووی پہریخان و له
 یہ کترین مارہ بکا، برایمژکی تامہ زرزی
 نہوین کہ ناتوانی سہر بگری، چہندین
 شہو تا بہری بہیان، بہ سہوہ تہ گل و
 پین بز سہر قہندیلی مامہ کزینیان
 دہکیشی و پاشان دی بہ میرشیخ دہلی
 «وا سہری کویستان رہ شانگی
 تی کہ وتووہ و خہریکہ بہ ہار دادی»
 ژنی گہورہی میرشیخ پیدہ کئی و دہلی
 «بہ ہاری چی؟ ہیشتا زستان نیوہ
 نہ بووہ»؛ نینجا میرشیخ له کاری
 سہیری برایمژک تی دہگہ یہنی و داوای
 لی دہکا ہر بہم زستانہ، بنیری
 خاتوون پہریخان بینن لینی مارہ بکن،
 میرشیخ بہ قسہی خانم دہکا و بہم
 جۆرہ برایم و خاتوون پہریخان له
 ناوہ راستی زستانا بہ و ہسلی یہ کتر
 شاد دہبن.

بہ کرہ شو فار

له بہیتی مہم و زین دا، کار بہ دہستیکی
 گرنگی دیوانہ، بہ چہشنی کہ میر
 تہ گیری پی دہکا، بہ نہسل ناوی بہ کرہ
 مہرگہ و ہر یا بہ کری مہرگہ و ہرہ و بہ
 بہ کرناغا بانگ دہ کری بہ لام چونکہ
 مایہ فیتنہ و بہ دفعہر بووہ، بہیت بیژ بہ
 بہ کرہ شو فار و بہ کرہ شہیتان ناوی
 دیتی، خانی له مہم و زینی خوی دا بہ
 بہ کر ناوی دہبا و دہلی گزیا خہ لکی
 مہرگہ قہر بووہ: «نہسلی وی دبین ژ
 مہرگہ قہر بوو || مہحزا وی بہ شہر بہ
 شوور و شہر بوو || نافئی وی مونا فقی

چینی ماچین || که ناچین، لیره
خۆشه چینی ماچین»

ح

حاجی

مه بهست شاعیری ناودار، حاجی قادری
کۆبی (۱۸۱۷-۱۸۹۷ م.) یه که له گوندی
«گۆر قه رهج» ی سه ره به شاری کۆیه
هاتۆته دنیاوه. حاجی هه موو ژیان و
هونه ری خۆی بۆ خزمه تی بیری
نه ته وایه تی و هان دانی نه ته وه که ی بۆ
یه ک گرتن و تی که یشتن و پیش که وتن
ته رخا ن کردوو و له م رینگه یه دا له
ولاتی خۆی ته ره بووه و به ئاواره یی
ژیاوه و به غه ربیی سه ری ناوه ته وه.
حاجی که زۆر تر قه سیده و غه زهل و
مه سه نه وی و تووه، له به شیکی
ش شیعه ره کانی دا، به ته ایبه تی له
مه سه نه وی یه کانی دا، زۆر به پروونی
هۆیه کانی دوا که و تووی گه له که ی
دهس نیشان کردوو و بۆ چاره سه ر
کردنیا ن رینگه ی نواندوو. جیی
سه رنجه که حاجی قادر بۆ ئه م
رپیازه ی له ژیا ن و شیعه ریا
هه لیبژاردوو، چاوی له دیباچه ی مه م
و زینی ئه حمه دی خانی بووه: «ته نها
ئه مه وه ها نین، دیباچه که ی مه م و
زین || حالیت ده کا چلۆنه، ئه حوالیا ن

هه ر چونکه به ولاتی ئه وان دا تی په ربوه،
ده کری وای لیک بده ی نه وه که تایفه یا
کۆمه لیک ی به دبین و دووره په ریز
بوون و چه زیان نه کردوو له گه ل
خه لکی مه له بده کانی تری ده ورو به ریا ن
په یوه ند و دۆستایه تی یا ن هه بی.
← لاس و خه زال.

چه کۆ

له به یتی مه م و زین دا، شازاده یه کی
داوا کاری زینه که دوا یی ده بی به
دۆست و پشتیوانی مه م. ← مه م و
زین.

چین و ماچین

یا «چینی ماچین»، به گویره ی «لغت نامه
ده خدا»، له زمانی فارسی دا ناوی چینی
باکوور (تورکستان) بووه. له وانه یه
ئه سل ی ئه م عیباره ته چین و ماوه رای
چین بووب یانی چین و کشنشین.
هه روه ها ده کری مه به ست له چین
(تورکستانی رۆژه لات) و مه اچین
(چینی گه ره) بووب ی. § هیمن که ده لی
«له چین بی یا له ماچین...» به مه جاز وا
ده لی و دیاره مه به ستی خودی ولاتی
چین نیه؛ ده یه وی بل ی «له سه ری دنیا
بی یا له سه ری دنیا...» یا «له هه رکوی
دنیا بی...» نالی «چینی ماچین» ی له
مانای حه قیقی خۆی دا به کار هیناوه و
یاری به وشه کانی ئه م عیباره ته
کردوو: «خه تات فه رموو که خۆشه

سو خاندان.

خ

خاتوو زوله پخا

همان زوله پخاي زئي عزيزي ميسره
که يوسف پيغمبر بزرگواره پیک
کریله بی بووه. (— زوله پخا).

خاتوو زین

همان زیني خوشه ویستی مومه.
«خاتوو» یا «خاتون» که ده که ویته پیش
ناوی ژنه و به مانای خانمی گوره و
به ریزه. — موم و زین.

خانزاد

له بهیتی لاس و خه زال دا ناموزا و
ماره براری لاسه که لاس بی رازی نیه
و جینی دهیلنی و دهچی ناشقی خه زال
ده بی. خانزاد، نه که رچی دلی شکاره و
سووکایه تی بی کراوه به لام و هختی لاس
ده مری، و برای خه زال شینی بزرگ
ده گیری. خانزاد، له گیرانه و هی
چور به چوری به یته که دا به خانزاده خان
و خانزاده خانی هریری ش ناوی
هاتوره. — لاس و خه زال.

خانی

نه حمدهی خانی (۱۶۵۱-۱۷۰۷ م.)
شاعیری به ناوبانگی کورد که له شاری
بایه زید (کوردستانی تورکیا) له دایک
بووه و له تمه نسی ۵۶ سالی دا هر
له وی سهری ناره توره. گرینگترین
به ره می خانی مهنزومه می موم و

زین، که به کرمانجی و له قالی
مه سهری به کی عه روزی دا
هزراوه توره. جگه له خه للاقیه تی
شاعیرانه می خانی که له دریزایی موم و
زینه که می دا دهره و شن، دیباچه می نم
به ره موم، له نه ده بی کوردی دا به
به لگه به کی گرینگی میژووی دیباچه می.
خانی له م پینشه کی به دا به شیوه به کی
ره خنه گرانه باسی هل و موم رچی
نالباری میژووی که له که می دهکا و له و
مافه نه توه بی یانه دهری که تا نه و کاته
هیچ کوردینک بیی لی نه کورد توه یا
هر نه بی لی نه دواوه.

خدر

که له کورده واری دا به خدری زینده
ناوبانگی هیه. له نه ده بیاتی نیسلامی دا
«خدر» پی ده لین و به «هلی» و
ته نانهت به «نه بی» دراوه ته قه لم.
قورنان له نایهت که لی ۶۰ تا ۸۲ می
سووره می «که هف» دا باسی توه دهکا
که چون خدر له قوناخیکا بووه به
هاوربی موسسا و به کاری
سهیرسهیری خوی که دوایی
حیکه ته که می ناشکرا بووه، نم
پیغه مبه ره می تووشی سه رسوورمان
کردووه. به کی له تایبه تی به کانی خدر
توه به که چووه بزرگوار تاریکستان
(ظلمات) و سه رچاوه می «ناوی حیات» می
دوژیوه توه و لی خوار دوت توه. ده لین
خدر نیستاش زیندووه و له کاتی
ته نگانه دا ریگه پیشانی گوم بووانی

داماوی خاوهن پروا ددا.

خهچ

له بهیتی خهچ و سیامه نندا، ناموزا و یاری سیامه نده که باوک و براکاتی ناهیلن به دلی خزی شوو بکا، ناچار، رددووی سیامه نند دهکه وئی (له گهل سیامه نند رادهکا) و کاتی که سیامه نند له چیا دهکه ویتته خواره وه و دهمری، به سه ریا دهگری و دهیلاوینتته وه و ئینجا خز هله ددیرئی و ئه ویش دهمری. — خهچ و سیامه نند.

خهچ و سیامه نند

ناوی کیژ و کوریکی ئه وینداره له بهیتیکا هر بهم ناوه. خهچ و سیامه نند ناموزان به لام چونکه مالی باوکی سیامه نند وهک هی خهچ دهوله مهند نین، باوک و حوت براکهی خهچ رازی نابن کچه که یان بدهن به ناموزاکهی. خهچ و سیامه نند ناچار به جووته سواره راده کهن و به ئومیدی ئه وهی که بگه نه مه لبه ندینکی بی مه ترسی، هه وراز و نشیو دهرن. کاتی دهگه نه سه ر چیا ی کپله سپیان له وئی بز سانه وه چادر هله ددهن. سیامه نند سه ر دهکاته سه ر رانی خهچ و خهوی لی دهکه وئی. خهچ دوور، چاوی به حوت که له کینوی دهکه وئی که به هه موویان له گهل که لینکی بچووک له سه ر گامینشیک شه ر ده کهن به لام دروستی نایه ن؛ مه سه له ی سیامه نند و خزی و براکاتی بییر دهکه ویتته وه و به بی دهنکی دهگری، دلۆپه

ئه سرینی دهکه ویتته سه ر روومه تی سیامه نند و له خه و راده چهنی. که خهچ هزی گریانی خزی بی دهلی، تووره ده بی و بیی دهلی: نه گه ر به شیمان، وه گه ری بز مالی باوکت، پاشان به تووره بی تیریک دهگریته که لی گچکه و ده بییگی. ئه وسه هله ده کیشیته خه نجه ر و هه را دهکاته سه ر نیچیر. خه ریک ده بی سه ری بیی که له ناکاو که لی بریندار سه ری هله ده سووریتی و له سینگی سیامه نندی ددا. جینگا که سه ر ره وه زیکی به رزه و سیامه نند له وینوه فری ده دریتته خواره وه و به سه ر داره به نیکدا دهکه وئی. پهل (لقی هه لپه رتاو و تیژی) داره به نه که ده چی به ناوشانی دا و له سنگی یه وه دیتته ده ر. سیامه نند له حالی گیان که نشتا داوا له خهچ دهکا بگه ریتته وه بز مالی باوان و تی هه لچیتته وه بز ژیانینکی تازه، به لام خهچ پاش ئه وهی که ماوه یه کی درینژ شین بز سیامه نند ده گیری، له بان هه لدیره که وه خز به سه ر تهرمی سیامه نندا ددا و ئه ویش دهمری.

خه زال

له بهیتی لاس و خه زال دا، کچی مه لانه بی و سه رژی خیلی ماموودینه نه که لاس له پیناوی ئه وینی ئه ودا ده ست له ده سگیران و سه رژکایه تی خیلی خزی هله ده گری و له ناکاما خزی بز به کوشت ددا. خه زال، له گنیرانه وهی جزر به جزری به یته که دا به خه زال شه ر

بەكرئاغا لەلای مېرزىندىن، لە وهسلەى مەم بىسى بەش دەبسى و لەدواى جوانەمەرگ بوونى مەم، لەسووى ئەو دەمرى. لە بەيتى مەم و زىندا زۆرتر بە خاتوو زىن و يايە زىن ناو دەبرى. — مەم و زىن.

زىى مەم و زىنان

لە بەيتى مەم و زىندا، كاتى بە ئەمرى مېر، بەكرئاغا دەكوژن، خوینى دەپزىتە بەينى قەبرى مەم و زىنەو و پىنچە دركىكى لى دەپوئى كە پىسى دەلین «زىى مەم و زىن / زىنان»، «درووى مەم و زىن / زىنان» يا «دركى مەم و زىن / زىنان». گوايە بەكرە شەيتان بە مردووييش دەيهوئى ئەم دوو ئەويندارە لە يەكتر جيا بكاتەو! لە كوردهوارى دا كەسى بە قسە يا كردهو بەى بە لەمپەرى بە ئاوات گەيشتنى كچ و كورپى كە يەكترىان خۆش دەوى، پىسى دەلین «بوو بە درووى مەم و زىنان». — مەم و زىن.



س



سامرەند

يا سامرەندان، كوستانىكە كەوتۆتە ناوچەى لاجانى پيرانشار، نيزىك گوندى جەلدىان. بەرزايى بليندترين شوينى ئەم كوستانە، دەگاتە ۱۹۴۰ مېتر. كوستانى سامرەند، هاوینەهه واريكى گرینگی مەردارانى لاجانە.

و خەزالە شۆرى مەلانەبىيان و ياي خەزاليش ناو براو. — لاس و خەزال.

ز

زولەيخا

لە قورئانا ئەم ناو نەهاتوو و بە «ژنى عەزىزى ميسر» باسى كراو. لە ئەدەبىياتى دىنى ئىسلاما دەگىرنەو و عەزىزى ميسر (وہزىرى مەزنى فىرعەون) يۆسف لە كۆيلە فرۆشان دەكرپى و دەيكا بە عەبدى زولەيخاى ژنى. زۆر پىناچى زولەيخا عاشقى دەبى و دەيهوئى دەستى لەگەل تىكەل بكا بەلام يۆسف، «داوین پاكى» رەچاو دەكا و بەم «گوناح» رازى نابى. زولەيخا بوختانى پى دەكا و عەزىزى ميسر، يۆسف دەخاتە بەنديخانەو. بەلام يۆسف كە خوا توائستى لىكدانەو وەى خەونى پى داو، لە بەنديخانە رزگارى دى و دەبى بە خۆشەويستى فىرعەون. زولەيخا لەسەر ئەوينى يۆسف و بەهۆى كردهو و ناپەواى خۆى سووك و بەدناو دەبى. گەلىك سال دواتر كە ئىتر پىر بوو و مېردى نەماو، يۆسف پىغەمبەر كە ئەوجار خۆى بوو بە عەزىزى ميسر، بۆى لەبەر خوا دەپارپتەو و جوانى دەكاتەو و لە خۆى مارە دەكا.

زىن

لە داستانى مەم و زىندا، گراوى و خۆشەويستى مەمە كە بەهۆى بەدگزیى

سیامه‌ند

کورهمام و ناشقی خه‌جه که مالی مامی، خه‌ج ناده‌ن پینی و نه‌ویش خه‌ج هه‌لده‌گری و ده‌س ده‌داته که‌ژ. کاتی له که‌ژ ده‌یه‌وی سه‌ری که‌له‌کیوی‌یه‌ک بی‌ری، له‌قه یا زه‌بری سه‌ری که‌له‌کیوی‌یه‌که‌ به‌ر سنگی ده‌که‌وی و له‌بان ره‌وه‌زی‌که‌وه فری‌ده‌داته خواره‌وه. سیامه‌ند به‌سه‌ر لقی تیژی داره‌به‌نیکا ده‌که‌وی و له‌به‌ر چاوی خه‌ج به‌ده‌م ئیش و ئازاره‌وه ده‌م‌ری. ← خه‌ج و سیامه‌ند.



شه



شه‌م

ئامۆزا (کچی مام) و ئه‌وینداری شه‌مزین. ← شه‌م و شه‌مزین.

شه‌م و شه‌مزین

چیرۆکی شه‌م و شه‌مزین ده‌لئ ئه‌م کیژ و کوربه‌ ئامۆزا بوون و له‌ ناوچه‌ی سوپسنایه‌تی سه‌رده‌شت ژیاون. باوکی شه‌م ده‌وله‌مه‌ند بووه و باوکی شه‌مزین هه‌ژار. شه‌مزین بووه به‌ شوانی مالی شه‌م. به‌ رابووردنی زه‌مان ئه‌م دووه ناشقی یه‌کتر ده‌بن. باوکی شه‌م پین‌ده‌زانی و چونکه‌ به‌هیچ‌کلۆجی نایه‌وی کچی خۆی بدا به‌ کوربه‌ هه‌ژاریک، شه‌مزین ده‌رده‌کا. شه‌مزینیش سه‌ری خۆی هه‌لده‌گری و ئه‌م ناوه‌ به‌جی‌ده‌هیلئ. چند سال

پین‌ده‌چی، میری باله‌کان که‌ ناوبانگی جوانی شه‌می بیستووه، ده‌یخوازی. له‌و کاته‌دا که‌ خه‌ریکن بووک بگوازنه‌وه، شه‌مزین ری‌ده‌که‌وینته‌وه زیدی خۆی و دیته‌ ناو گه‌ری شایی؛ جا بۆ ئه‌وه‌ی خۆی به‌ بووک بناسینی، به‌ گۆرانی یا به‌ وته‌یه‌کی وردتر به‌ «به‌ند» پینی‌هه‌لده‌لئ و شه‌میش به‌ «به‌ند» وه‌لامی ده‌داته‌وه. به‌م چه‌شنه‌ یه‌کتر ده‌ناسنه‌وه، بی‌ئه‌وه‌ی بتوانن چاره‌نووسی خۆیان بگۆرن. له‌ فۆلکۆری کوردی‌دا، به‌سه‌ره‌اتی شه‌م و شه‌مزین زۆر به‌کورتی ده‌گیرنه‌وه. وا دیاره‌ ئه‌وه‌ی لیره‌دا زۆرتر گرنگه‌، داستانه‌که‌ نا، ئه‌و شیعره‌ پرسۆزانه‌یه که‌ ئه‌م دوو ناشقه‌ ناکامه‌ به‌شیۆه‌ی به‌ند به‌ یه‌کتری هه‌لده‌لین.

شه‌مزین

ئامۆزا (کورپی مام) و ئه‌وینداری شه‌م. ← شه‌م و شه‌مزین.

شه‌میله

کچکه‌ی ناوی «شه‌م»ه. له‌ به‌یتی شه‌م و شه‌مزین‌دا، ئه‌م کیژه‌ ته‌نیا به‌ شه‌م ناوی ده‌بری. ← شه‌م و شه‌مزین.

شیخی سه‌نعان

وه‌ک له‌ چیرۆکی دینی و عیرفانی‌دا هاتووه، شیخیکی گه‌وره‌ بووه که‌ له‌ پیناوی ئه‌وینی کیژیکی گاور (مه‌سیحی)‌دا له‌ ئیسلام ده‌ست هه‌لده‌گری، زوننار ده‌به‌ستی، شه‌راب ده‌خواته‌وه و ده‌بی به‌ شوانی میگه‌له

ق

قہرہ تاژدین

له بهیتی مهم و زیندا، کار به ده سستیکی گورهی دیوان و زاوی میرو و دستکی نیزیک و فیداکاری مهمه که ناگر به رده داته مالی خزی تا میرزیندین به ژوانسی مهم و زین نه زانسی. نم میرخاسهی چیرۆک، له کورده واری دا بووه به مه سهلی دهوله مه نسی و نان بدهیی و مال به خت کردن له پیناوی دوستا. — مهم و زین.

قهنديل

کوینستانیکی کوردستانه که له نار زنجیرهی زاگرۆسدا، له سه سنووری ئیران و عیراق هه لکه وتوووه. به شیکی ززی قهنديل که وتۆته ناوچهی پیرانشار. نم کوینستانه له دوو کیو پیکهاتوووه به ناوی قهنديلی بچووک و قهنديلی گوره. قهنديلی بچووک که لای خه لکی ناوچه به قهنديله گچکه و قهنديلی مامه کزیی یان مه شهووره، سی لاپالی له دیوی ئیران دایه و لاپالینکی که وتۆته دیوی عیراق. میلهی سنووری ئیران و عیراق له سهر نم کیوه چه قیوه. بلیندترین تروپکی قهنديله گچکه، ناوی هکه و که زه و ۳۲۵۰ میتر له بان ده ریاهه به رزه. نم کیوه دیواره یه کی هه یه که بهرزایی ده گاته ۴۵۰ میتر. کاتی باسی چپای قهنديل دهگری

بهراز له دوایی دا دوغای موریده کانی گیرا ده بی و شیخ دینه وه سهر ریبازی نیسلامه تی. کیژده کهش پاش نه وهی که له سهر ده سستی شیخ موسلمان ده بی گیانی ده رده چی. عه تثار (۱۲۲۱-۱۱۴۶ م) شاعیر و عارفی ناو داری ئیران، نم چیرۆکهی له مه نژوو مهی منطلق الطیر دا به هه ست و سوزینکی تاییه تی گیرا وه ته وه. فهقی تهیران (۱۵۹۰-۱۶۶۰ م) یس که دیاره ده بی گاره کهی عه تتاری دی بی، نم چیرۆکهی به ناوی شیخی سه نعانیان له قالب و وه زنیکی خزمالی دا به کرمانجی دارشتۆته وه: «شیخهک هه بوو سه نعانیان || سهرداری پانسه سوزیان || چوو بو مه قامی نه ولیان || دایم د زیکر و تا عه تی...» (خه زنه دار، ۲۰۰۲، ۱۸۹). گرینگترین جیاوژی چیرۆکه کهی فهقی له کهل هی عه تثار نه وه یه که دواي نیمان هینانی که چه گا وره که، عیزرائیل گیانی شیخیش ده گیشی و به م چه شنه رووحی هه ر دوو گیان به به هه شت شاد ده بی.

ع

عرفو

له بهیتی مهم و زیندا، شازاده یه کی داواکاری زینه که دوایی ده بی به دوست و پشتیوانی مهم. — مهم و زین

کهسه که زور به بیان کوردن و هیندیگیش «گلدانی» ن. حاجی قادری کۆیی (۱۸۱۷-۱۸۹۷ م.) شاعیری ناوداری کورد و ئالاهه لگری کوردایه تی، ههروهک به ناوه که یا دیاره، خه لکی ئەم شاره بووه.

گ

گه ده

کوستانیکه له مه له بندی پیرانشار، له ناوچهی مهنگورایه تی هه لکه وتوووه. بلیندترین شوینی ئەم کوستانه، کینوی «سپی سهنگ» ه که ۲۶۶۷ میتر له بان ده ریاوه به رزه. گه ده، به شیکی جیاوازی مهنگورایه تی پیرانشاره و ئەم گوندانهی به ده وره وهیه: کانیه کلئ، کانیه خه لیل، یا قووش، گردی مراد به یگی، قۆیتەل، سیۆئ گه دهی، کانیه کیسه ل، کانیه بلقئ، ئۆغن، کانیه نۆبه تی یان.

ل

لاس

قاره مانی به یتی لاس و خه زاله که له پیناوی خه زال دا ده ست له عیل و مال و ده سگیرانی خۆی هه لده گری و سه روکعه شهیره ته کانی دوژمنی عه شهیره تی خه زال ده شکینی، ئینجا ده چی له چیا به کی ئه سته م به ناوی

مه به ست قه ندیله گچکه په که شاخه وان و وه رزشکار به قه ندیلی گه وره دا بۆی ده چن. قه ندیلی گه وره که حه ساری قه ندیل پشی پی ده لین، ته واکه وتۆته ناوچهی پیرانشار، به رزترین تروپکی قه ندیلی گه وره، «حاجی برایم» ناوه و ۳۴۵۲ میتر له بان ده ریاوه به رزه. داوینسی کوستانی قه ندیل (بناری قه ندیل) ناوه دانه و چه ندین گوندی لئیه.

ک

کانیه ژین

سه رچاوهی «ئاوی حه یات» یا «ئاوی ژین» که به وتهی ئه ده بیاتی دینی، خدیری زینده لئی خواره وه و «نه مری» ی ده ست گه وت. (← خدر).

کچی گاور

به پنی چیرۆکی شیخی سه نعان، کیژیکی زور جوانی عیسایی بووه که شیخی سه نعان ناشقی بووه و له پیناوی دا له دینی ئیسلام وه رگه راوه. ← شیخی سه نعان.

کۆ

پا «کویه»، به کی له شاره کانی کوردستانی عیراق و سه ر به پاریزگای هه ولیرد که له مه ودا ی ۷۰ کیلۆمیتری رۆژه لاتی شاری هه ولیر هه لکه وتوووه. ئه شاره ی دانیش تووانی قه زا (شارستان) ی کۆیه نزیکه ی سه ده هزار

گه رانه وهی لاسه به لام لاس کاتی به
 ئیجازهی خه زال سهریک له مال و
 خیله کهی دهدا، لا له خانزادی ناشق و
 تامه زرر ناکاته وه و دیسان به ناکامی
 به جیی ده هیلی. له قزناخیکی تری
 چیرز که که دا خه زال داوای «گولی
 شۆرانی» ده کا که له «چلپلهی عومانی»
 هه یه. لاس سوار ده بی روو ده کاته نه و
 چیا به. بز نه وهی دهستی بگاته گولی
 شۆرانی، له گهل «چل ته ریده» ی
 به ناوبانگ به شهر دی و هه موویان (به
 سه رته ریدهی که س پی نه وه سه ته وه)
 ده به زینتی. کاتی چه پکی له گولی گوزین
 ده چنی و ده یه وی بگه ریته وه، ریگه یه کی
 نیزیک هه ل دبزی ری که به «ولاتی
 چلکنان» دا تی ده په ری. یه کی له و چلکنانه
 له په سیویکه وه تیری که داویته لاس و له
 رانی دهدا. لاس تیره که ده رناهی نیته وه و
 رایده گری تا بگاته وه مه نزل و خه زال
 به دهستی خزی بزی هه لکیشیته وه. نه م
 که مته رخمه می یه ده بیته هزی چلک
 کردنی برینه که و لئی ده کا به تیراوی و
 له نه جاما لاس ده کوژی. خانزادی
 دل شکاو و نامراد، به برینداری نایه ته
 لای لاس به لام که ده مرئی ده گاته سه ر
 تهرمه کهی و ویزای خه زال گهرمه شینی
 بز ده گیری.

لاسه شۆر

هه مان لاسی نه وینداری خه زاله. وشه ی
 «شۆر» که سفه ته و ده که ویته پیش یا
 پاش ناو، به مانای بالابه رزه. ← لاس
 و خه زال.

چلپلهی عومانی، دوا ی به زاندنی چل
 ته ریده، «گولی شۆرانی» ی بز دینتی و له
 گه رانه وه دا تیری «چلکن» یک رانی
 ده پیکی و برینه که ی چلک ده کا و
 پی ده مرئی. لاس، له به یسه ته که دا به
 لاسه شۆر، لاسه شۆری باله کی و لاسی
 باله کی ناوی هاتوه. ← لاس و خه زال.

لاسه و خه زال

له به یتی لاس و خه زال دا، لاس کوپی
 نه حمه دخانی باله کی یه که به میزمندالی
 خانزادی ناموزای لی ماره کراوه به لام
 چه ن دین سال راده بووری و
 نایگوازیته وه تا به بیستی ناوبانگی
 جوانی خه زال، به یه کجاری دهستی لی
 به رده دا. لاس له پیناوی خه زال دا ده ست
 له سه رزکایه تی عیله که شی هه لده گری و
 نه م نه رکه بز خانزاد به جی ده هیلی.
 کاتی ده چی بز ناو خیلی خه زال،
 ناسیاوی خزی ناشکرا ناکا و وه ک
 بز ره پیاویک ده بی به قه نه نداری
 مه لانه بی به لام پاش ماوه یه ک نه وینی
 خزی بز خه زال ده رده بری و خه زالیش
 که بزی ده رده که وی نه م شۆره لاره
 کی یه، عاشقی ده بی و له گه لی
 راده بویری. جاریکی مان دوو
 سه رزکعه شیره تی دراوسی له کاتی
 خه وتنی لاس و خه زال دا دین، مه ر و
 مالی ماموودینان تالان ده که ن. لاس،
 زور زوو ده چی توله بیان لی ده کاته وه و
 سه ریان له به ر خه زال پی داده نه وینی.
 له م به یینه دا خانزاد هه روا چاوه ری

دوای ئه و شهوه، مه م هه لده ستی له گه ل به نگینی نۆکه ری، ده چی بۆ شاری جزیر. له وئ ده یه وئ له مالی به کرئاغا (پیاوی دیوان و جی متمانه ی میر) میوان بی به لام چون خانه خوی له مال ناب، دانابه زئ و ده چی له مالی قه ره تاژدین (پیاوی دیوان و زاوای میر) لاده دا. به کرئاغا ئه م کاره ی مه م به سووکایه تی ده زانی و سویند ده خوا نه هیلئ به ئاواتی خۆی بگا. مه م له مالی قه ره تاژدین له گه ل دوو میوانی تر، دوو شازاده به ناوی عرفۆ و چه کۆ، ئاشنا ده بی که ئه وانیش داواکاری زینن. ئه م دووه دوای ئه وه ی بۆیان ده رده که وئ زین په یمانی له گه ل مه م به ستووه، و پرای قه ره تاژدین و ژنه که ی (خاتوون ئه ستی خوشکی زین) ده بن به دوست و پشتیوانی مه م. به لام به کرئاغا به دوو زمانی و ده هۆ دلی میرزیندین له مه م ره ش ده کا و کاریک ده کا میر، قه ره تاژدین و عرفۆ و چه کۆ به بیانوی وه رگرتنی باج و خه راج به له شکره وه بنیزی بۆ ولاتیکی تر و پاشان دوور له چاوی ئه وان و بی ئه وه ی زین بزانی، فه رمان بدا مه م بگرن و بیخه نه زیندانه وه. کاتی زین و دوستانی مه م به م پووداوه ده زانن، میرزیندین ناچار ده که ن له بریاری خۆی پاشگه ز بیته وه و مه م ببه خشی. به لام ئیتر درهنگ بووه و مه م — زهرد و لاواز، هه رکه به رسته ی زولفی زین له سیاچال دیته

مه م

له داستانی مه م و زیندا ئه وینداری ساکار و وه فاداری زینه که به هۆی به دخوازی و به دکاریی به کرئاغا (به کره شو فار)، به دهستی میرزیندینی برای زین، زیندانی ده کری و به ناکامی ده مرئ. له بهیتی مه م و زیندا زۆرتر به میرمه م و کاکه میر ناو ده برئ. — مه م و زین.

مه م و زین

دوو ئه وینداری ناکامی چیرۆکن که له فۆلکلۆر و ئه ده بی کوردی دا ناوبانگیکی زۆریان هه یه. چیرۆکی مه م و زین، هه م به شیوه ی بهیت و لاوک و هه قایهت هه یه هه م به دهستی ئه حمه دی خانی، له قالبی مه سنه وی یه کی عه رووزی دا بووه به به ره مه میکی کلاسیکی شیعر ی کوردی. بهیت ده لئ مه م کورپی برام پادشای یه مه ن (شاریکی خه یالی) و زین کچی میرئاوده ل و خوشکی میرزیندین، میری جزیری بۆتان بووه. چه ند په ری که گه ره کیانه بزائن له م کور و کچه کامیان جوان تره، شه ویک زینی خه وتوو هه لده گرن له جزیره وه ده یبه ن بۆ شاری یه مه ن، بۆ لای مه م. ئه م دووه کاتی خه بهریان ده بیته وه و چاویان پیک ده که وئ، ئاشقی یه کتر ده بن و سویندی وفاداری ده خۆن.

مەولانا و مەولەوىي رۆمى و مەولەوىي بەلخى و... ناوبانگى رۆيوه مەولەوى شاعير و نووسەرىكى پرکار بووه و چەند بەرھەمى گەرەمى لەپاش بەجى ماوه که لەو بەرھەمانە ديوانى که بىر يا ديوانى شەمس و مەسنەوىي مەعنەوى بە شاکار دراوونەتە قەلەم.

و

وەلى ديوانە

شاعيرىكى ناودارى ميژووى ئەدەبى كوردى يە که گوايه سالى ۱۷۴۵ى ميلادى لە دەشتى شارەزور، لە ناوچەى هەلەبجە لە دايك بووه و سالى ۱۸۰۱ مردووه و لە گۆرستانى شارى سەيدساق نىژراوه. ناو و ناوبانگى «وەلى ديوانە» زياتر بەهۆى ئەوينى ئاگرينى يەتى بۆ كيژىك بە ناوى شەم (شەمسە) که لەپيش دا بريار وا بووه بىدەنى بەلام دوايى بەهۆى ناکۆكى دوو بنەمالە، باوكى شەم لە بريار پەژيوان دەبیتەوه. شيعرى وەلى ديوانە بە زمانى گۆرانى (هەورامى) يە و گشتى باسى دەردى دوورى و پىهە لاگوتنى شەمه.

ه

هەلگورد

چىايە که لە کوردستانى عىراق، لە ناوچەى سەكرانى قەزای چۆمان، لە

دەرهوه، سەرى لەسەر كۆشى يار دادەنى و گيانى دەردەچى. دواى ناشتتى مەم، زىنیش لەسەر گلگۆزى خۆشەويستەگەى دەمرى. گۆزى زىن بە پال گۆزى مەمەوه هەلەدەکنن. دواى ناشتتيان شەقزنىك لە ژيرەوه، لە بەينى گۆرەکانيانەوه دیتە گوى. بەكرئاغا دەلى: «ئاحا! دەس هەلناگرن ئەوا لە قەبرىش چوونه بالى يەکا» مير که لە کردەى خۆى پەشيمانە، بە قىندا دەکەوى و دەستتور دەدا هەرلەوى بەکر بکوژن. خويى بەکر لەنيوانى گۆزى مەم و زىن دەرژى و پنجه درکىكى لى شين دەبى. وا دەردەکەوى که بەكرئاغا بە مردوويش نايەوى مەودا بدا ئەم دوو ئاشقە ناکامە بە ئاوات بگەن! ئەمڕۆ لە کوردەوارى دا «بەکرەشەيتان» و «بەکرەشۆفار» بووه بە مەسەلى بەدکاری و ئاژاوهگيرى و «درکى مەم و زىن» بە مەسەلى لە يەك جيا کردنەوهى ئاشقان يا بە وتەى مەشهور «لىك کردنى دلان».

مەولەوى

نازناويکە دراوه بە خواناس و شاعيرى بەناوبانگى ئىرانى، جەلالەددىن محەممەدى بەلخى. سالى ۱۲۰۷ى ميلادى، لە بەلخ لە دايك بووه و سالى ۱۲۷۳ لە شارى قوونيهى ولاتى عوسمانى مردووه. لە سەرەمى خۆيا بە جەلالەددىن و خوداوەندگار و مەولانا خوداوەندگار ناسراوه بەلام لە سەدەى نۆهەمەوه بە مەولەوى و

له شیعری «خاک» دا ئیشارهی بز دهکا،
گۆراییی یه که له سه ر ترۆپکی هه لگورد که
به رینایی په نجا میتریک ده بی.



ی



یایه زین

هه مان زینی گراوی و خۆشه ویستی
مه مه. «یای» یا «یایه» که ده که ویتته پیش
ناوی ژنه وه به مانای خانمی گه وره و
به پێژه. ← مه م و زین.

رۆژه لاتی حاجی ئۆمه ران و رۆژاوی
سیده کان هه لکه وتووه. هه لگورد که
به شیکه له زنجیره چیا ی هه سارۆست،
۳۶۷۰ میتر له بان ده ریاوه بلینده و به
دووه مین دوندی به رزی کوردستانی
عیراق و هه موو عیراق ده ژمیردری.
له سایه ی به فری زۆره وه که ته نانه ت له
به هاریشا به به رزایی هه لگورده وه
ده میتی، بناری ئه م کێوه له درێژایی
سالآ ئاوی هه یه. یه کێ له و ئاوانه، گۆمی
«بیرمه سارد» ه که به هاوینیش ئاوه که ی
سارده. «گۆره پانی هه لگورد» که هینم

— — — — —
وشه نامه
— — — — —

ن

د-بلاق، هیند، ووه تریسی به بان
هلاوه سرای که میناو.
ناویلکه

ناوزینک، سه رده رگ، گیانانلا،
گیان که نشد، ای هینکام له فوره هانگه کان
نه بیان نوره سیوه له م وشه به چدن له
رسته نا دکار دکری و له گل کام
فیعل دسازنی هینم له م ناوهی به
شیوهی اکه وتنه ناویلکه، به کار
هیناوه: انیستاش پیرم و که وتومونه
ناویلکه || چاوی جوانم این ون دکا
چاویلکه، به لام انناویلکه، جگه له
اکه وتن، له گل فیعیسی تریش
ریکده که وین: افلانکس ناویلکه
دهاتی، ناویلکه شی بیتن، خوی
تی ناگه پنم، اخز نه و پیریژنه بینچاره به
ناویلکه به تی، ناویلکه ناویلکه مرینت
بن، خوت تی ناگه پهنی، افلانکس
ناویلکه سی سه رده رگی بوو،

نوخژن

سرکنایی، ناسوودهیی، ته سکین ای له م
وشه به له نه سلا و دک اشه قژن،
و اکزپژن، و اخرمژن، و ابولژن،
ناوی دنگ و دلالت له سه رده رگی
انزخه / انزخهی، دکا به لام نیستا له
مانایه کی فراوان تریش نا به کار دهینتری
و به اناراسی و اناسوودهیی و
انزخشی، به ک دهگوتری که دوا
اناسه، انیکرانی، یا اناره خشی، به ک
هستی پهن دکری، بز نمونه نه وتری
دایکه که دهختن چاوی به کوره کی

ناژوان

ناژوتن، لیخوری

ناور بن بوون

اکسایه به بز که سنی که به پهله سروا،
(هینم)، (به معجان) زور به پهله بوون،
به کجار به تالووک بوون، زور عهجه
کردن، ای گوايه قدیم که به بهرد و
نه سنی ناگریان کردنه وده و ناگر
کردنه وده کاریکی وده خستگر و
ماندووکر بووه، دهر و جیران ناگریان
له به کتر خواستنه وده، جا کاتی که سنی
سه رده بز ووتیکی له هاوساکی
وهرگرتووه، زور به پهله بووه بهر له وده
که انی بکوژیته وده بیگه به نینه مال وده تا
ناگری پهنکاته وده. نیتر نه م حالته وده
مه سالی این ها تووه و به ک به په کی
گوتووه: انری بز هینده به پهله؟ خز
ناورت پهنیه، اخالم هات به لام گیر
نه بوو، دهنگوت ناوری پهنیه، اکچن
دانیسه دهی، دهلی ناورت پهنیه،

ناورینگ

پیشکی ناگر، (هینم)، ناورنگ،
پزیسک.

ناونگ

اشه ونم، (هینم)، خوناو، قهراو، ای دوو
دشی ناونگ ای تریش هه به که ریشه
و مانایان له به کتر و له م جیاوازه:
ناونگ، (هاونگ، دسکاونگ) و ناونگ،

ئەنگووتن

(ھى بەيان / بەيانى) داھاتن، دەرکەوتن، بەربوون. § زەبىحى لە بەرگى يەكەمى قامووسى زمانى كوردى دا «ئەنگووتن» بە «سەر دەرھىتان و لە ئاسز دەرکەوتن» و «دەست پى کردن و ھەلکردنى با» مانا لى دەداتەوہ و دەلى ئەم فيعلە تەنيا بۆ ئەستىرەى «گەلاويز» و «نەسىم» گوتراوہ و نەدیتراوہ بلین ئەستىرەى «کۆ» يا باى «شەمال» ئەنگووت؛ ھەزار لە ھەنبانە بۆرینە دا ئەنگووتن بە «ھەلاتنى تاک ئەستىرە» و «ھەلکردنى باى ھىدى» دەزانى؛ گىو لە فەرھەنگى كوردستان دا «ئەنگووتن» باى جگە لە «گەلاويز» بۆ «پىروو» و «باى بەيان» و «سەرما» ش بەکارھىتاوہ: «پىروو ئەنگووت»، «باى بەيانى ئەنگووت»، «سەرما ئەنگووت»؛ بەلام راست ئەوہ يە كە قەلەمرەوى ماناى «ئەنگووتن» زۆر لەوہ ھەراوترە و دەرکرى بۆ «داھاتنى بەيان» و «لە ئاسز دەرکەتنى خۆر و مانگ و ھەموو ئەستىرەکان» و «ھەلکردنى ھەموو بايەك» بگوترى. بە كورتى دەرکرى بيزين ئەم فيعلە ھاوتاي «طلوع کردن» و «بردمیدن» ي فارسى يە: بەيان ئەنگووت و سۆفى تاکە تاکە || گوتيان ھەستين بچين بۆ نويزى چاکە (ھىمن)؛ سەبا گەر لايدا زولفت لە كولمت || دەلیم يا ماھە يا خورشيدە ئەنگووت (كوردى)؛ موزدەبى باى وەعدە ئەنگووت پيشرەوى ھات عەندەلبىب || ھەسرەتا

كەوتەوہ، ئوخزنى ھاتى / ئوخزنى كەوتە دلەوہ. «كە ماناى ئەوہ نىيە دايكەكە ھەتمەن بە دەم وتبىتى، ئوخەى!»

ئوردو

لەشكر، قۆشەن، سپا.

ئەتلەس

چەشنى قوماشى ئاوريشمى تەرحدار كە ديوى جوانى بريقەدار و كەمى كولكنە.

ئەسپۆن

۱. «گيايەكە ريشەكەى وەك سابوون كەف دەكا» (ھىمن). ۲. ھاراپوى ريشەى گياى ئەسپۆن كە بۆ جل شوتن كەلكى لى وەردەگىرا. § گياى ئەسپۆن كورتە پنجىكى چەندسالە يە، لاسكى گرى گرى يە، گەلاى تەختە، گولى وردە و ريشەى ئەستور و سپى گۆشتە. زەمانى زوو كە سابوون نەبوو يا ئەگەر ھەبوو بۆ زوربەى خەلك نەدەھاتە كرىن، ريشەكەيان وشك دەرکرد و بە دەستار دەيانھارى و جليان پى دەشوت.

ئەستەم

۱. دژوار، سەخت، موشكل. ۲. سەفەت و ناوہ بۆ كىنو يا بەندەنى كە رژد و ناھەموار بى و مرؤف نەتوانى بە ھاسانى لى سەرکەوى و دەرپاز بى.

ئەنگوان

«پىكران» (ھىمن). § «ئەنگيوران» یش دەلین. مەسدەرى تى پەرى ئەم فيعلە «ئەنگاوتن» ۵.

هاوته‌بعی یارم ده‌ی فیراری کردووه
(زیوهر).

ئه‌ی داد و بێداد

عیباره‌تیکه بـ دهربرینی داخ و
حه‌سره‌ت یا ترس و داماری ده‌گوتری.
ئه‌ی هاوار، ئه‌ی بـ خاتری خودا.

ئێخه

یه‌خه، به‌رۆک، پێسیڕ.

ئێواره‌بازار

بازاری و ده‌ختی ئێواره که هه‌ندی
فرۆشیار شته‌کانیان له کاتی رابردویی
ئه‌و پـرۆژه هه‌رزانه‌تر ده‌فرۆشن و
کرپاریش به‌په‌له‌ن به‌رله تاریک دامه‌تن
و هه‌لگیرانی بازار، شته‌کانیان بکرن و
بچنه‌وه بـ مال. § شتی و ده‌ک میوه و
ته‌رکه‌مال و سه‌هوزی، ئه‌گه‌ر هه‌ر
ئه‌و پـرۆژه نه‌فرۆشری و به‌مێنێته‌وه بـ
سه‌بێنی، کـزن ده‌بی و له‌وانه‌یه ئیتر
که‌س نه‌یکری. وایش هه‌یه شته‌که‌ی
خراب بوون نیه و زوربه‌شی فرۆشراوه
به‌لام فرۆشیار ده‌یه‌وی ئه‌و که‌مه‌یش
«له‌کۆل خزی بکاته‌وه» یا هه‌ر ده‌یه‌وی
له‌ ناخرین ده‌رفه‌تی بازاری ئه‌و پـرۆژه
که‌لک و ده‌رکری؛ جا بـزیه هه‌را ده‌کا:
«وده‌ر ئێواره بازاره، هه‌راجم کردا»
زده‌بێحی ده‌لی «ئێواره‌بازار» بریتی‌یه له
«بازاری چـۆل و که‌م کرپار له‌به‌ر
ده‌نگه‌و ده‌ختی» ئیجا ئی زیاده‌کا و
ده‌لی به‌ کێنایه به‌ «بازاری که‌سه‌د
بـ بردو، ویش له‌وتری (١٩٧٧: ٢٣٨).

ب

بابۆ

«بـزن هه‌لگرتنی توله» (هه‌مین). §
ناشکرایه هه‌مین «بابۆ» به‌ مه‌جاز و به
مانای «گه‌ران بـ دۆزینه‌وه‌ی که‌سی» ده
کار کردووه. «هه‌رفه‌نگی خال و
هه‌رفه‌نگی کوردستان و هه‌نبانه‌بـزینی»
«بابۆ» یان نه‌گرتووه، ته‌نیا قه‌سه‌سی
زمانی کوری گرتوویه‌تی که ئه‌ویش
به «سفه‌تی تیکه‌لاوی ده‌زان» و
ده‌لی بریتی‌یه «له‌ حالی گۆله‌سه‌گیکی
به‌ شوین دیله‌به‌پادا هه‌لوه‌دا بی»
(١٩٧٩: ١١)؛ به‌لام ئه‌م وشه‌یه سه‌فه‌ت
نیه به‌لکو ناویکی لیک‌دراوه که له‌ دوو
که‌رتی «بـ» (مه‌یلی جووت بوونی
سه‌گی مـ) + بـ (بـزن) پیکه‌هاتووه.
ئه‌گه‌ر خـ له‌ پاسی که‌م و زور بوونی
هۆرمه‌زن که‌لی «ئیسـ ترۆجن» و
«پـرۆچنیسترون» ی سه‌گی مێویه‌ بـویرین
و به‌مانه‌وی کورت و ساده‌ بدوین،
«بابۆ» یانی «بـزنی دیله‌به‌بـ» (که
که‌مال هه‌ستی پـ ده‌کا). ئه‌م وشه‌یه‌ش
– نه‌وه‌نده‌ی ئیقه‌ بزانی – ته‌نیا له
چوارچه‌وه‌ی فیه‌لی لیک‌دراوی «بابۆ»
هه‌لگرتن» و «بابۆ گه‌ران» دا به‌ کار
ده‌هێنری. به‌ وتی کاک، «سه‌لاح
پایانی، «بابۆ هه‌لگرتن» گه‌ران» چ‌که
له‌ مانا ئه‌سه‌له‌که‌ی، بـ دوو مانای

و په سندرته. § هیمن که دهلی: «له ویش
باو باوی پیاوی بی شهرم بو»،
مه بهستی نه ویه له و ولاتهش مرزگه لی
بی شهرم و به دکردار کار به دست و
کام ره وا بوون.

باوه باو

جار ناجاری له گوشه یه که وه ته ماشای
که سنی کردن به چه سنی که
ته ماشا که ره که بش چاوی به
ته ماشا که ره که بکه وی. § ئەم کارهش
وهک «باو باوین» له ئەسلا روخسار به
یه کتر نواندنه، به لام «باوه باو» کایه نیه
و زیاتر بز نیازی ناشقانه نه کری.

ببوو

سووکه وه کراوی «بوو بوو».

بپر هک

«به رازی نیر» (هیمن).

بژوین

«شوینتی که گیا و گولی زور
بی». (هیمن).

بووله رزه

بوومه له رزه، زه مین له رزه. § که رتی
یه که می وشه ی «بووله رزه» یانی «بوو»،
هه مان «بووم» ه که دهنگی / م / ه که ی
سواوه به لام له وشه ی «بوومه له رزه» دا
وهک خوی ماوه. «بوو / بووم» به مانای
«زه مین» و «ولات» ه و له وشه گه لی
«بوولیل»، «بوومه لیل»، «عرز و بوو» و
«بوودر» ی ش دا هه ر به م دوومانایه
ده بینری. ته نانه ت ری تی ده چی که رتی

مه جازیش ده گوتری: «گه رانی سهگ بز
دزینه وه ی نیچیر و شتی وا» و «بالغ
بوونی کور و بزوتنی مه یلی بز
میوینه»؛ بز نمونه ده لین: «سهگه کان
بابزیان هه لگرتووه». هه روه ها ده لین:
«نه و کوره بابزی هه لگرتووه». جیی
سه رنجه که جاری وایه له بری «بابو»
ده لین «بؤبا»، به لام «بؤبا» ته نیا له گه ل
فیعلی «کردن» به کار ده هیترئ؛ به
وته یه کی تر، «بؤبا کردن» ده گوتری
نه م «بؤبا هه لگرتن» و «بؤبا گیران» نا.
باسی سهر

کاتی نه وترئ «کاری، خواستی
یا مه بهستی باسی سهر» مانای
نه ویه که هه رکه س نه و کاره بکا، نه و
خواسته ده بری یا نه و مه بهسته بینیته
گورئ، مه ترسی نه وه هه یه که له لایه ن
که س یا که سانی ده سه لاتداره وه
بکوژری. § جیی سه رنجه که «باسی
سهر» که متر به مانای ده قیقی خوی
یانی «مه ترسی کوژران» ده کار ده کری
و زورتر بز گوره پیشان دانی
«مه ترسی سزا» یا «مه ترسی
ده رده سهر» ده گوترئ.

باو، باوی که سی یا شتی بوون

کاتی نه وترئ «باو باوی که سیک
یا شتی که» مه بهست نه ویه که نه و
که سه یا نه و شته له سه رده می
یا له کز مه لگه یه کی تایبه تی دا له
هه مووکه س یا له هه مووشتی له پیشتر

به دهس كه سئ چوون	دوايي وشهئ «به ر و بوو» ش وهك هئ
به دهست يا به فهرمانئ كه سئ	«بر و بوم» ئ فارسئ هه ر ئه م وشه ئه
كوژران، به دهست يا به فهرمانئ	بئ.
كه سئ له ناو چوون.	بوون به پلئته
به تالوو كه	بئ ئابروو بوون، به دناو بوون، زۆر
(قهئد) به په له، به له ز، به هه شتاو،	سووك و بئ رئز بوون. § «پلئته» له م
به پرتاو، به خئرایی.	زاراوه ئه دا نمونه ئ بئ با ئه خئ به.
به خته باران	بو كروو ز
۱. بارانئ ئاخري به هار كه به هه لكه وت	بۆنئ سووتانئ ئئسك و خورئ و موو.
له هئندئ شوئن ده بارئ به لام ئئقلئم كئر	بئ چاو و روو
ئه، به خته ل باران. ۲. (به مه جان)	رووه له مالاو، بئ شه رم.
رووداوي خۆشئ چاو د پروانئ نه كراو.	بئ خودان
به ربوو	۱. بئ خئو، بئ خاوه ن، بئ ساحئب. ۲. (به
به ردراو، وئل كراو، ردها كراو.	مه جان) بئ سه ره په رست، بئ كه و رده.
به رزه ئاكار	بئ داد
سفته بۆ كه سئ كه له كار و ئاكارئ دا	بئ دادئ، سته م، زولم، بئ عه داله ئه ئ.
له ئوسوولئ په سئندكراوئ كۆمه لكه لا	بئ په زا
نادا.	بئ به زه ئه ئ، بئ ره حم، دل ره ق. § له
به رمووو	مئسراعئ «د رنده ئ هار و مارئ بئ په زا
ملوانكه، كه ردن به ند، كه ردا نه.	بوو» دا، «مارئ بئ په زا» يانئ مارئ
به روو	ئه ئگئوه كه ئاشكرا ئه به زه ئه ئ به كه س دا
به رۆك، پئسئر، به خه.	نا ئه و ده سه بجه ئ پئوه ده دا.
به ره لبئن	بئ ناز
به ره لبئنه، به ره لبئنه، به ربئنه،	به گشتئ سفته بۆ كه سئ كه له
به رامپئل.	پشتئوانئ و خۆشه وئسئ بئ به ش
به سانئ	بووبئ و به تائبه ئه ئ سفته بۆ ژن يا
(قهئد) به هاسانئ، به شئوه ئه كئ هاسان،	منالئ كه سه ره په رست و مشوورخۆرئ
به سانئ.	نه مابئ. § «بئ ناز بوون»، «بئ ناز كردن»،
به سپائئ	«بئ ناز كه وتن» و «ناز شئوان»
(قهئد) به ئه سپائئ، به ئارامئ، به شئنه ئه ئ.	شكله كانئ به كار هئنانئ ئه م وشه ئه ئ له
به هئواشئ. § ئه م عئبارده ته قهئدئ به له	عئبارده ته كه لئ فئعلئ دا.

بہرہ رہ کانی لئ برین و بہ سہر
 کہ سیکا زال بوون مانا کردو تہ وہ؛
 نل بہ تہ نمونہی بہ کار ہینرانی نم
 وشہیہی پیشان نہ داوہ بہ لام لہ نل دہ بی
 کوردیہا نمونہی وا ہہیہ کہ
 لیکدانہ وہی نل و تہ سدیق بکا؛ مہ حوی
 دہ لئ: چاوہ کہی بہ یدہستی مہستی
 بوو، کہ چی || ہر بہ لہ حزی فیتہ یی
 بہرپا دہکا؛ ہر وہا پیرہ میرد لہ
 رزمانی کہ مانچہ ژہن دا دہنووسی: الہ و
 دلنیاییم پہیدا کرد کہ ہیچی پی ناکری،
 ہولی نل و ہم بوو نل میان بہ یدہست
 بکہم، کوت و پپر پلاری دہستی
 دہمانچہ کہیم دا... (۲۰۱۲: ۲۰).

بی بژیو

سفہ تہ بڑ کہ سی یا گیانداری کہ لہ
 خزراکی کافی بی بہش بی.

بی بیلہ

رؤچنہی بچوکی ناوہ راستی عہ نہ بیہی
 چاو کہ نوور لہ وینوہ دہچیتہ ناو
 عہ دہسی بہ وہ، مہردومہک.

بین پیوہ نان

کہ نل و تری کہ سی بینی بہ ناو یا
 تراویکی ترہوہ نا، یانی نل و کہ سہ
 دہمی بہ ناو یا تراوہ کہ وہ نا و بی دہم
 ہلگرتن و پشو تازہ کردنہ وہ ہموو
 یا زوری لئ خوار دہوہ. § دہ کری لہ
 جئی ناوی خوار دہنہ وہ کہ، ناوی دہفرہ کہ
 دا بنری، بڑ ویتہ دہ کری لہ باتی اشیرکڑ

سی پاژی بہ و اسپا / نل سپا و ایی
 پیکہ اتوہ بہ لام پاژہ نل سہ کہی،
 یانی اسپا / نل سپا، کہ دہ بی بہ مانای
 انارام و ہندی بی، نیستا لہ بیر
 چوتہ وہ و بہ تہ نیا دہ کار ناکری. سہیر
 نل وہیہ عیبارہ تی بہ شینہ یی اش ہر
 ناوای بہ سہر ہاتوہ و اشینہ، بہ تہ نیا
 و جیا ناگوتری.

بہ من

بہ رای من، بہ بروای من، من پیم وایہ،
 من لام وایہ.

بہ ندہ لبر

۱. سفہ تہ بڑ کہ سی کہ نل گہر بیگرن و
 بیہستہ وہ، بہ ندہ کہ (تہ ناف، گوریس یا
 کہ ندر) دہبری و خزی رزگار دہکا؛ یا
 دہچیتہ ہانای مرؤفی یہ خسیر و بہندی
 دہست و پنی نل و ہل دہبری و لہ
 دہست زالم نہ جاتی دہدا. ۲. (بہ مہ جاز)
 نازا، بویر، نہ ترس، کولنہ دہر.

بہ یدہست

سل، سرک، رہوہک. § ہیمن
 بہ یدہست ای ہر بہ و مانایہ بہ کار
 ہیناوہ کہ نووسیومانہ، بہ لام زہ بیچی
 کہ ہاوشار و ہاوالی ہیمن بووہ، لہ
 بہرگی دووہمی قامووسی زمانی
 کوردی یہ کہی دا، نل و شہیہی بہ
 زہ عیف و بی ہیژ و بی دہستہ لات
 داناوہ و بہ یدہست کردن ای بہ
 مہ غلوب کردن و ہیژی

پینی به شورده گهوه نا و چوڑی لی پری»
 پیڑین «شیرگڑ پینی به پونله گهوه نا و
 چوڑی لی پری»

پی به لئین

په پمان شگین، به دق قول، پی وه فا.

پی به سیو

۱. پی په نا، پی نه نوا، پی دالده. ۲. (به
 مه جاز) پی خانوو، پی مال.

پی ته میز

نا تیکه پیش توو، نا حالی، نه زان. §
 «پی ته میز» له نه سلا پانی که سسی که
 توانستی لینگ کردنه وهی چاک و خراپی
 نیه. «ته میز» شکلی سواوی «ته میز»
 عه ره بی یه به مانای «له په کتر جیا
 کردنه وه».

پ

پاشه روک خور

به رماو خور، پاش ماوه خور.

پاناوک

«ته ختان و گوزایی لاقه دی چیا»
 (محمدی مه لاکه ریم).

پراو پر

پر پر، رژاورژ، لیزاولیو.

پشت له بهر که سسی کووړ کردنه وه

کرنوش بڑ که سسی بردن، له بهر که سسی
 ته عزیز کردن، له بهر که سسی داهاتنه وه.

§ هیمن که ده لی «به لام دهوران ده بی
 رژی بدا سووړ || له بهر که وران نه بی
 پشتی خه لک کووړ»، مه به سستی نه مه یه

که «وه زعی کومه لکه درهنگ یا زوو
 ده گوری و نیتر پشتی خه لک له ترسان،
 له بهر ده سه لاتداران کووړ نابیته وه، به
 وته یکی تر «درهنگ یا زوو خه لک
 راده پرن و چی دی که نا هیمن
 کار به ده سستانی سسته مکار مافی
 کومه لایه تی و نابووری و سیاسی
 نه وان پی شیل بکن».

پنج وموړ کردنی که سسی

دهرگا له سهر داخستن و له ناو مالدا
 راکیر کردنی ژن یا کچ. وایش هه یه
 دهرگا له سهر ژن یا کچه که دانه خری و
 ته نیا به منع کردنی له چوونه دهره وه،
 له مالی دا به ند بکری. § هیمن که له
 زمان کچی میره وه ده لی «وه ره ز بووم
 لهو ژبان و پنج وموړه»، «پنج وموړ» ی بی
 فیله که ی و به شیوه ی ناو به کار هیناوه.
 § «پنج کردن» (نهک «پنج و موړ
 کردن») به پینه کردنی دهری وهک،
 گوزه، کووپه، کیتله، قابله مه، جام،
 مه نجهل و نافتاوه ده لئین که کون بووبی
 یا قه لشیبی. نه کهر دهره که هی سهر
 ناگر نه بی، به نامیته ی خورما و مووی
 بزنی پنچی ده کن، به لام نه کهر قه رار
 بی بچینه سهر ناگر، به هه ویریکی
 تایبه تی پنچی ده کن که نامیزه نیکه له
 زه ردینه ی هیلکه و خاکه ی «به رده پنچ»،
 «به رده پنچ» که «به رده تراوکه»،
 «به رده مرده» و «به رده رزه» شی پی ده لئین
 هه ره نه و به رده یه که وا زه وی ناس
 پینی ده لئین شیست (schist).

پۆلوو

«پشکۆ» (هیمن). ئەسکل / سکل، پەنگر، پەردەنگ.

پەپوو لە شوینی خویندن

کاتی دەربارەدی شوینی دەلین «پەپووی لێ دەخوینی»، مەبەست ئەوەیە کە ئەو شوینە لە مرۆڤ خالی یە یا بە وتەیکە تر هیچکەسی لێ نیە. § ئەم زاراوەیە لەم راسستی یە کەوتۆتووە کە پەپوو (پەپووسلیمانی) هیلانە لە شوینی دەکا کە هات و چۆی مرۆڤی بەسەرەووە نەبێ. ئەم زاراوەیە دەگەڵ فیعلی ئیجابی بەکار دەهێتێ بەلام هیمن دەلی: «ئەوین نەبوایە، پێی ناوی بخۆی سویند || جیهان چۆل بوو، پەپووش تینی دا نە دەخویند» کە دەپوو بیگوتایە «جیهان چۆل بوو، پەپوو تینی دا دەخویند»؛ وا دیار دەکا لەبەر وەزن و قافیە، ئەم کارەدی کردبێ.

پەتیارە

بەدکـردار و بیعـار، بەدفعەر و بـئـئـخلاق. § فەرمانگی خال و مەنبانەبزرینە ئەم وشە یە بە «شیتۆکە و بەرەلا و پەتەری و گەللایـی» مانا دەکەنەووە کە بۆ لیکدانەووی شیعری هیمن دەست نادا. هیمن کە لە «سووری دەوران» دا «پەتیارە» بۆ وەسفی پیاووە کە وردەکانی میر بە کار دینن کە دیارە ناکرێ «سەرشییت و بی مبالات» بن. لە

فارسی ئەمرۆدا «پەتیارە» بە مانای «بەدفعەر و مەردم ئەزیەت کەر» دە کار دەکرێ بەلام تەنیا بە ژن دەگوترێ.

پەچه

رووبەند، رووپۆش.

پەراکەندە

بلاو، پەخش، پەرشان. § «پەراکەندە» ش دەلین.

پەرژینی بەزی

پەرژینی کە بە درکەزی کرابێ. ← زی. پەریووە

سەفەت یا ناوہ بۆ کەسی کە لەبەر هەر مۆیک ولاتی خۆی جێ هینشتبێ و لە ولاتیکی تر گیرسابیتەووە. پەرەوازە، ئاوارە.

پەشوکان

حەپەسان، عەبەسان.

پەشیواو

شیواو، پەشیو، ئالۆز، پەرشان.

پەلکی گۆل

پەری گۆل. § «پەلک» بۆ سێ مانای تریش بە کار دێ: گەلا، لک / لق و کەزی (رشتهی پرچی وەهۆنراو).

پیرۆزە

بالداریکی خەیاڵی یە کە گواپە سێبەری بکەوینتە سەر هەرکەس، بەختەوەر دەبێ. بە فارسی پێی دەلین «هوما». § «پیرۆزە» یەکی تریش لە زمانی کوردی دا هەپە: بەردیکی گرانبایی کە

رهنگی شینی ئاسمانی به و له کانگه
دهردی. له فارسی دا بهمهیان دهلین
'فیروزه'.

پیروو

ئاستیره ی کۆ (هینن). § کۆمهله
ئاستیرهیه که ژمارهیان له دووسه د پتره
بهلام تهنیا شهشحهوت دانهیان به
'چاوی رووت' دهیئترین. به فارسی
'پهروین' و به عهرهیی 'ثریای ناوه'.

پینهی شینی سهه شان

پهروی شینی سهه شان، مایهیی نهنگ،
نیشانهی بینابروویی. § رهنگی
ریشهی ئهم زاراویه بگهڕێتهوه بۆ
سهردهمی که کۆمهله بۆ سزا دانی
کەسی که کاریکی زۆر نارهوای کردبی
و به و تهیهکی تر تابووویهکی گهردی
شکاندین. ناچاری کردبی پارچه
قوماشیکی شین لهسهه شانی خۆی
دانووری. ئهمهرو ئهم زاراویه بۆ
حالهتی دهگوتری که مرۆقی بههزی
'قهباحت'ی که خۆی یا کسی
کردییتی یا بیگانه بهسهه خۆی یا
کسی هیتاین. له بهر چاوی خهلك
بینابروو بووین و له م بابهتهوه باسی
یکن و به یهکتری نیشان بدن.

پیی کهسی گهیشته ئاسمان

(به مهجان) بهرزترین پلهی رینز یا
مهزنا بهتی دهست کسی کهوتن. § ئهم
زاراویه ومختی دهگوتری که وینژهر
بیهوی لایههکی خراپی شهخسهتی
کسی زۆر گهره پیشان بد. جا بۆ ئهم

مه بهسته دهلی ئهوکه سه بههزی عهیی
که ههیهتی، نهگه به بهرزترین پلهی
رینز یا دهسه لاتیئش بگا، هه به
ئینسانیکی نزم حیساب دهکری؛ بۆ
نمونه دهلین: 'پیاوی درۆزن، نهگه
پنی بگاته ئاسمانیش، هیشتا هیچ نیه'.

ت

تالان و برف

پهلامار نان و تالان کردنی کۆمهلهیهک
بهشیویهکی ههراو و درینخایهه له
لایهه دستهیه کهوه.

تامان

پهژینیکی بلیند که به لقی نار دروست
کراین، تهیمان، چهپهه.

تخیل بوون

کهوتن یان خۆ خستی مرۆقی که
بهسهه پیویه به چهشتی که تهواو
راکشی و ئیتر جووله نهکا.

ترس و رهو

ترسی گشتی ناو کۆمهلهیکی تاییهتی که
ههندی کس رادهکن یا خۆ
دهشارنهوه.

ترهختان

۱. (ناو) چوارناله ۲. (قهید) به چوارناله.

تلاسا بوون

'ههلهخپسکان' (هینن) له جینگه
یا رینگه دیاری کراوی خۆ
تزازان. § راسته 'ههلهخپسکان' به
'تلاسا بوون' دهدرسته قهلهم بهلام

هموو «تلاسا بوون» نیک «هه لخلیسکان»
 نیه. هه ژار له هه نبانه بزرینه دا وردتر و
 دروستتر بز مانای «تلاسا بوون»
 چوووه به لام مه سده ده که ی به «تلاسان»
 زانیوه که ئەم مه سده ده له زمانی
 کوردیا هه ر نیه، نه گینا هینن له باتی
 «ناخی گزری تهنگه جینگه». هه ر تلاسا
 بی قه ده م، «ده بوو بیوتایه» «ناخی گزری
 تهنگه جینگه». بیت و بتلاسی قه ده م.

توند

سفت، پتو، پهیت.

تهخت

(هی دهریا و چه م و گزم) به ستره، بن.
 § «تهختی به حران» یانی هه ر دی ژیر
 دهریا، به ستره دی دهریا.

تهخت و بهخت

(به معجاز) ده سلات و بهخته وه ری.

ته پرپوش

سفته به بز که سی که بهرگی جوان و
 له بار ده کاته بهر، شیک پز.

تهسک

۱. (بز سهتج) باریک، که م به رینایی،
 ناهه راو ۲. تهنگ، ناگوشاد. § هینن که
 ده لسی «ئه وه نده تهسکه بییری
 گهنده پیاوان» سفته تی «تهسکه ی به
 مانای «مه حدود» و «ناقیس» به کار
 هیتاوه و مه به سستی ئه وه دیه که
 بیرو باوه ری «گهنده پیاو» به هزی
 تهعه سسوب و نه زانی، دواکه وتووانه یه.

تهشی ریسی

(به معجاز) ریایی باز، مه رایسی که ر،
 زمان لووس. § ئەم وشه یه و مانا که ی
 له زاراوه ی «تهشی له بهر که سی رستن»
 که وتۆته وه.

تهشی ریسی

«کنایه له ریابازی به» (هینن).

تیتۆل تیتۆل

سفته به بز جلك و قوماشنی که له چه ند
 جینگه وه درایی. § «تیتۆل» به
 کونه قوماشیک نه و تری که که به «دران»
 یا «درین» له پارچه قوماشیکی گه وه ره تر
 جیا بوو بیته وه.

تیر و تانه

توس و پلار، تـوس و
 توانج § به کارهینسانی دوو وشه له م
 عیبارهت که له دا، بز نیشان دانی فره یی و
 جزراو جزیری مه دلوه که به تی، که و ابوو
 «تیر و تانه» یانی توانجی زور و
 جزر به جزر.

تیکئه لقان

تیکگیران، به یه کا چوون و له یه ک
 گیر بوون.

ج

جدهو بوون

۱. نیشان و گیرانی شان و پیل به هزی
 کاری کران. ۲. بریندار بوونی سه رشان

به‌دهن به‌تاييه‌تي جومگه‌ي ده‌ست
به‌هزي كار.

جي پاروو

(به مه‌جاز) چيشت، ته‌عام، خوراك.
جيگه‌يه‌ك سه‌نگ‌وسووزن دان
به‌ته‌واوي گه‌ران و ته‌ماشاشا كردني
شويني بۆ دۆزينه‌وه‌ي شتي. § ئه‌و
جيگه‌يه‌ي «سه‌نگ‌وسووزن ده‌درئ»
ده‌كرئ هۆده‌يه‌ك يا گه‌وره‌تر بي تا
راده‌ي ولاتيك و ته‌نانه‌ت گۆي زه‌وي:
«ئهم وه‌تاغهم سه‌نگ‌وسووزن دا،
قه‌له‌مه‌كه‌م نه‌ديسته‌وه!» «بازاري
سه‌نگ‌وسووزن دا تا چهند هه‌ناري
پيدا كرد.» «كوره‌ي زه‌مين
سه‌نگ‌وسووزن بده‌ بزانه‌ عه‌داله‌تي
راسسته‌قينه‌ت ده‌ست ده‌كه‌وي!»
زه‌بيحي ئهم زاراوه‌يه‌ي بۆ گه‌ران
و پشكنيني مه‌جازي ش به‌ كار
هيناره: «... كه‌چي المنجدم سه‌نگ و
سووزن دا وشه‌ي به‌دره‌قه‌م تيدا
نه‌دۆزيه‌وه» (١٩٧٩: ١٤٥).

جي متمانه بوون

كه ئه‌وترئ «كه‌سي جي متمانه‌يه» ياني
له‌ زه‌مينه‌يه‌كي تاييه‌تي دا به‌ شيوه‌يه‌ك
ره‌فتار يا كار ده‌كا كه تۆ چاوه‌روانيت
هه‌يه. جي باوه‌ر بوون، شياوي بروا
بوون. § سفه‌تي كه‌سي كه جي
متمانه‌يه، ئه‌بي به «جي متمانه»؛ بۆ وينه
ئه‌وترئ «په‌ري ئينسانيني زۆر
جي متمانه‌يه».

(جده‌وگه‌ي ئه‌سپ و ئيست و كه‌ر به
كورتان و بار.

جواناو

ئاره‌قي سه‌ره‌مه‌رگ، ئاره‌قه‌ي به‌ده‌ني
مرۆفي كه خه‌ريكه ئه‌مرئ.

جووتيز

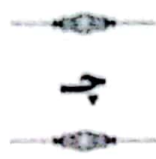
جووتيار، وه‌رزير، وه‌رزيار،
كه‌شاهه‌رز. § گۆراني بزويني //
به / ئ / له‌ زماني كورديا زۆر باوه؛ بۆ
نمونه «حيساب» ده‌بي به «حسيب»،
«داد» ده‌بي به «ديد»، «ناو» ده‌بي به
«نيو»، «جووتيار» ده‌بي به «جووتيز» و
«وه‌رزيار» ده‌بي به «وه‌رزير». له‌بابه‌ت
«وه‌رزير» هوه پيويسته بوترئ هه‌ندئ
كه‌س ده‌نگي ئاخري ئهم وشه‌يه له‌باتي
/ ا / به / ا ر / ته‌له‌فوز ده‌كهن و ده‌لين
/ وه‌رزير / كه هه‌له‌يه. - «بزني ديرمه،
دۆكه‌ي بۆ وه‌رزيرمه» (فۆلكۆر).

جه‌رگي كه‌سي به كوچكه‌وه دان

دايك به‌ كوشتنی مناله‌كه‌ي داخدار
كردن. § ئهم زاراوه‌يه كه به‌تاييه‌تي بۆ
كوشتنی كورپي پيره‌ژن يا بيوه‌ژنان
ده‌گوترئ، دهرد و ره‌نجي داكي
رۆله‌كوژراوي شوبه‌اندوه به‌و حاله‌ته
سوورپياله‌ي كه جه‌رگي له‌ سينه
ده‌رينن و و بيخه‌نه سه‌ر كوچكي
ئاگردان.

جه‌مام بوون

ئه‌ستور بووني جمگه‌ي ده‌ست
(هيمن). ئاوسان و ئيشاني جومگه‌يه‌كي



اكا | چزىلكى پىۋە نى (نىيە) «خۇ ئەم
كۆرە چزىلكى پىۋە نىيە» اجا كوا، فائىمى
بەستە زمان چزىلكى پىۋە ماۋە؟

چلكنە

ھەمان ماناى چلكن (پىس، چەپەل يا
بۇرى بەدرەنگ) دەدا كە بەھزى
پاش كرى «- ۵ / ۹» سلفەتەكى زەق تىر
كراۋە و سووكايەتى بەكى زىاتىرى
دراۋەتە پال.

چلوان

جەمەسى وشەى «چلوۋ» كە
دەنگى / و / ەگەى كورت بۇتەۋە:
چلوۋ + ان «چلوان» مەبەست دوو
چلەى زىستانە يانى چلەى گەۋرە (سى
رۇزى مانكى بەگەم و دە رۇزى
ھەۋەلى مانكى دوۋەسى زىستان) و
چلەى بچووك (بىست رۇزى دواىى
مانكى دوۋەسى زىستان). § «بە چلوان
دەركرام»، يانى لە ساردترین كاتى
فەسلى زىستانا دەريان كرىم.

چۆلە پىچە

كوتە دارىكە كە لە گورىسى شتى
بەستراۋ (بە تايپەتى بار) با دەدرى تا
شلایى لى بېرى و شتە بەستراۋەكە
جوۋلە نەكا. چۆلە پىچەن. § «بە
چۆلە پىچە بەستن» يانى بەستنى شتىك
و توندتر كرىنى بەندەكەى بە
چۆلە پىچە؛ بەلام ھىمن كە دەلى «دەس
و پىن يان بە چۆلە پىچە بەستن»، رىى

چاوتىر

سلفەتە بۇ كەسى كە بەھزى بى نىيازى
ماددى، تەماع ناكاتە داراىى كەسانى
تر. § كاتى ھىمن دەلى «ھونەر مەندى بە
زگ بىرسى و بە چاۋ تىر» يارى بە
وشەكە دەكا و چاۋى تىرى
ھونەر مەندەكە لەلای زكى بىرسىى ئو
دادەنى كە ئەمەش يانى بى تەماع بوۋنى
ئو ھونەر مەندە بەرھەمى بىر و
بروایەتى، ئەگىنا زۇر ھەزار و نەدارە.

چاۋلە دەستى كەسى بوون

موحتاجى كەسى بوون.

چزىلك

«بە پارچە دووگانە دەلین كە
ھەلچازون و چەورایى يان پىۋە نەماۋە»
(ھىمن).

چزىلك بە كەسىكەۋە

نەبوون / نەمان

كاتى ئەوتىرى «كەسى چزىلكى پىۋە
نىيە / نەماۋە» يانى ئەوكەسە زۇر لاۋازە
يا زۇر لاۋاز بوۋە، تەقربىبەن دەكوو
ئەۋە وایە بىوتىرى «چەورىى بە
بەدەنى يەۋە نىيە / نەماۋە» § فىعلى ئەم
زاراۋە يە بەشىۋەى سەلبى يا پىرسىار
بەكار دى كە پىرسىارەكەش ھەر ماناى
سەلبى دەگە يەنى: «بۇ كەسىكە مەى

دهچیتتی ئەم عیبارەتەیی بە مەجاز و بە مانای مۆتلەقی شەتەک دان یا توند بەستن بە کار هینابن.

چەتان

(چەمعی چەتە) چەتەگەل، تەردیدەگەل.

چی دی

هیچی تر.

ح

حافز

کویری قورئان لەبەر کە بگەڕی و داوای خێر و سەدەقە لە خەلک بکا § زوربەیی حافزەکان لەو کەسانەن کە بە منالی و لەبەر نەبوونی ئیمکاناتی پزیشکی، بە سووریژە یا ئاولە چاویان کویر بوو.

خ

خاسەکەو

کەوی ئاسایی (بەلای کوردەو) کە نەخشین و دەنگخۆشە و لە کۆیستان و لە ناو رەووەزان دەژی. بە زاراوەی زانستی بەم جۆرە کەو دەلین *Alectoris chukar* § کورد نەخشی سەر و گەردنی خاسەکەو بە «خال و میل» یا «خەت و خال» ناو دەبا و فیعلی «رشتن» ی بۆ بە کار دینن. چەمدی دەلی: «بۆ خەت و خالی ملی شیرین کە وەک کەو ریزرا || هەر ئەزەل خوینی دلی فەرهاد و خوسرەو ریزرا»

خانەبگیری

غافلگیر کردن و دەردەست کردنی کەسی لە ناو مالا، خانەبگیر کردن.

خاو

«گیایەکی کۆیستانی زۆر نەرمە» (هێمن). «گیایەکی بۆنخۆشە، وە کەرەوزی دەچی و لە چیایان و جینگایانی سەخت پەیدا دەبن. کە مەشکە بۆگەن بن، ئەو گیایەیی تێدەکەن بۆنی خۆش دەکات» (فەرھەنگی کوردستان).

خواجە

«خواجە مانای زۆرن، بەلام مەبەستی من لێرەدا ئەو کۆیلانەن کە دەربەگ و خاوەن کۆیلەکان دەیانخەسەندن و لە حەرەمخانەدا کاریان پێدەکردن و پێیان دەگوتن خواجە» (هێمن).

خودای شەر

ئەهریمەن، شەیتان. § مەبەستی لە «شەر» مۆتلەقی «بەدی» یا «خرابە» یە کە دیارە جەنگ و خوین ریزیش دەگریتەو.

خور

سەفەتە بۆ ئاوی رەوان کە توند دەروا و بەهۆی ناھەمواریی بەستۆرەکەیی شەپۆل دەدا و دەنگی دەبیسری (خورەیی دی).

خونکار

حاکم، میر، حوکمدار.

خوین هاتن و سەران بردن

کاتی ئەوتری «خوین هات و سەرائی برد» مەبەستی ئەوەیە کە خوینی زۆر کەس رزا و سەری زۆر کەس پەری؛ بە

«خیوی شهو»، «خیوی کانی» و «خیوی دارستان» دا، به مانای «خوای دیارده‌یه‌کی تایبه‌تی» یه که به عه‌ره‌بی «رب‌النوع» ی پی‌ده‌لین. ئەم باوه‌ره‌ش، دیاره ده‌گه‌ریته‌وه بز سهرده‌می ئەساتیر.

۵

داته‌پیو

(به مه‌جاز) سفته بز که‌سن که به‌هۆی پیری یا نه‌خزشی یا دژواری، له‌ر و بی‌هیز بووبی و شانی دا‌که‌وتبی یا پشتی کۆم بووبی. § «داته‌پین» به مانا گشتی‌یه‌که‌ی، کاتی ئەوت‌تری که جیسمیک به هۆی فشاری شتی یا له‌به‌ر گرانیای خۆی، له ئاستی ئاسایی خۆی نزم‌تر بووبیته‌وه: «میچی ئەم هۆده‌یه ته‌واویک داته‌پیوه؛ ها‌کا رووخا!» «ل‌کو‌پۆپی داره‌سی‌وه‌کانمان به به‌فری ئەستووری ئەم زستانه، هه‌موو داته‌پیوه.»

داد پرسین

به شکاتی که‌سی‌را که‌یشتن، تۆژینه‌وه له ئیددیعی که‌سی که ده‌لی زولمی لئ‌کراوه و تۆله بز کردنه‌وه‌ی - ئەگه‌ر ده‌رکه‌وت راستی کردووه.

داد و گازنده

هاوار و سکالا، هاوار و شکات.

وته‌یه‌کی تر «کوشتاریکی به‌کجار گه‌وره و به‌سام رووی دا» § کاری ئەم زاراوه‌یه ته‌نیا گه‌وره نواندنی ئەندازه‌ی کوشتاره‌که‌یه و که‌م وا هه‌یه مانای راسته‌وخۆی وشه‌کانی بگه‌یه‌نی. له فۆلکلۆری موکریانا باسی «ئیمامی عه‌لی» ده‌کری که له «خه‌زا» یه‌کا وتوویه‌تی، «تا خوین نه‌یه و سه‌ران نه‌با، ده‌ست له کوشتنی کافران هه‌لناگرم!» خوداش بز ئەوه‌ی «ئیمامی عه‌لی» چی تر ئەم عه‌بدانه نه‌کوژی و له عه‌ینی حالا سویندیشی لئ‌نه‌که‌وی، بارانیکی ئەوتۆی باراندووه که لافاو هه‌ستی و له‌ته‌ک خوینی رژاودا تیکه‌ل بی و تهرم و سه‌ری په‌ریوی کافران رامالی. ئا به‌م‌جۆره «زولفه‌قار» گه‌راوه‌ته‌وه ناو کالانی خۆی.

خۆرسک

سفته بز گیا یا دره‌ختی که به‌شیوه‌ی سروشتی رسکایی (روایی) و مرۆف نه‌یچاندبی یا نه‌یچه‌قاندبی.

خیری خودا

وشه‌ی په‌سن دانه بز کچ یا ژنی زۆر چاک و پاک (له روانگه‌ی ویزه‌ره‌وه و به‌نیسبه‌ت که‌س و کاری کچ یا ژنه‌که‌وه).

خیوی شهو

«خودای شهو، خاوه‌نی شهو» (هینمن). § «خیو» له عیباره‌تی وه‌ک

«برینه کهم هاته وه سۆ» مه به ست نه وه یه که برینه که دواى ماویه ک ساریژ بوونی رواله تی، تازه بۆته وه و ئیستا ژان دهکا و چل ده دا.	دار به دهس (به مه جاز) چه کدار یا ده سه لاتدار. دار به بن دره ختی قه زوان، دارى وه نه تاق، دارى ونه وشک.
«به و تو یخه ی ده لاین که ده ستی کریکار ده ری ده کا» (هیمن).	دال دالاش، خه رته ل.
دنیا به که یفی که سی بوون کاتی نه وتری «دنیا به که یفی که سیکه» مه به ست نه وه یه که هل ومه رجی دنیا بۆ شیوه ی ژیا نی نه و که سه زۆر له باره و نه و که سه ده توانی به هاسانی خواسته کانی خۆی وه دی بی نی و پیداویسته کانی دابین بکا. § وشه ی دنیا له م زارا وه یه دا ده کـری به مانای چار چی وه یه کی بچووک تری وه ک ولات و شار و گوندیش بی؛ بۆ نمونه له م میسراعه ی هیمن دا، دنیا بریتی یه له ولاتی به رحوکی میریک: «له ویش دنیا به که یفی بی هونه ر بوو.»	دامران دامرکان، رۆمرکان، داسه کنین، سره وتن. داوه ران / داوه رین (به مه جاز) هاتنی له ناکاو و خیرای چه ندکه س بۆ شوینی بۆ کار یا مه به ستیکی تایبه تی. § «به جار داوه رین چه ند زرته سووری» یانی ده سه بجی چه ند پیاوی زه به لاح هاتنه نه و شوینه.
دور (قهید) ده روون، نیو، ناو.	دروان دوران § که وابوو «دروابی» یانی «دورابی».
دور مرواری.	دروون دورین.
دوند «به رزترین شوین له هه موو شت دا» (هیمن). ترۆپک، لووتکه.	دزیو «ناشیرین» (هیمن).
دوورولات ولاتی دوور، ولاتی بینگانه، ولاتی غه یری وه ته ن.	دل به سو (به مه جاز) سفه ته بۆ که سی که به هۆی رووداوی ناخۆشی وه ک له ده ست چوونی خۆشه ویستی، تووشی خه م و خه فه تی گران و درێژخایه ن بووبن. دل بریندار. § یه کن له ماناکانی «سۆ»، ژان و ته زووی برینه. که ده لاین

دو

دہرہ دست

دہرہ بہ ست، دہستہ بہر، مولتہ زیم،
موتہ عہید.

دہرؤستی کہ سئی یا شتی ہاتن

کہ ئوتری «کہ سئی درؤستی کہ سئی یا
جانہ و ہری دئی»، یانی لہ شہر یا ملانہ
لہ گہل ئو کہ سہ یا ئو جانہ و ہرہ دا،
توانستی زورترہ. کہ ئوتری «کہ سئی
دہرؤستی کاری دئی» یانی توانستی
ئہ نجام دانی ئو کارہی ہہیہ. § ئہم
زاراویہ بؤ ئوہ دہست دہدا کہ
فیعلہ کہی ہہم بہ شیوہی سہلی بہ کار
بہیترئ ہہم بہ شیوہی ئیجایی:
«رؤستم جاری ہوہل لہ زورہوانی دا
دہرؤستی زورابی کوری نہات.» «کہم
کہس لہ شہترہنج دا درؤستی سالار
دئی.» ہاوتاکانی تری ئہم زاراویہ
ئہمانہن: «دہرہ قہتی کہ سئی یا شتی
ہاتن»، «بہ کہ سئی یا شتی و ہستان»،
«باشاری کہ سئی یا شتی کردن»، «لہ گہل
کہ سئی یا شتی دہر بردن»، «قہوہ بہ
کہ سئی یا شتی شکان».

دہرؤستی نایہن

«پئی ناویرن» (ہیمن).

دہست

(بہ مہجاز) دہسہ لات، توانایی، قودرہت.
§ کہ و ابو «خودایہ بہس بدہ دہستی

کیژی کہ لہ گہری ہہلپہ رکئی دا دہستی
کوری گرتبی. § ئو کچہی کہ دہستی
چہپی لہ دہستی راستی کوردا بی، بہ
دؤی ئو کورہ دادہ نری و گؤرانی بیژ
تہنیا بہ بؤنہی ئو بہ کورہ کہ ہلدہلی
و شاباش و ہردہ گری. ہیمن کہ دہلی
«ئو کورہی دؤی داوہتی دہستی دہنی»
ئیشارہ بہو رہسمہ دہکا کہ کچ مافی
ئوہی ہہیہ بچی تہ ناو گہری شایی
دہستی کوری ہہلباردہی خوی بگری
بہ لام کور ناتوانی بچی دہستی کچ
بگری، مہ گہر کچ خوی داوای لی بکا و
بہ وتہی ہیمن «دہستی بداتی» یا مہ گہر
کچہ کہ سئی خوی بی و تئی راببینی (پیا
پہرموی). وشہی «دؤی موکریانی
لہ گہل «دؤت»ی کرممانجی، «دویہت»
کہ لہوری، «دویت»ی لوری و
«دخت / دختر»ی فارسی ریشہ یان یہ کہ.

دوک

شؤکہ. § ئافہ تیکہ لہ تیرہی قارچک کہ
لہ پیش دا خال خال و پاشان بہ شیوہی
تویژیکی سپی گہلا و بہری ہندی گیا
و درہخت دادہ گری و نہ خؤشیان دہکا.

دہردہس کردن

گرتنی مرؤفی تاوانبار یا تاوانبارکراو،
دہزگیر کردن، بہردہست کردن.

دهسته گول

دهسکه گول، چهپکه گول، § له سوزانی و موکریانی دا بز گول و گیا دهسکه و «چهپکه» دهگوتری نهک دهسته: «دهسکیک گول، دهسکیک نیرگز، مهرگوو نه بینم مهرگیزا، یا «چهپکیک گول چهپکیک نیرگز، مهرگتان نه بینم مهرگیزا»

دهسته ونه زهر و بستان

به نه ده به وه راوهستان له حوزوور یا بهرامبهری که سینکا به مه بهستی نه انجام دانی مهر فرمانیکی که نه وکسه پیدا.

دهسکر

۱. دهسکرده، دهسکار، به دهست دروست کراو، ۲. دروست کراو، سازکراو، خولفاو، نافه ریده، § هین که دهلی «به گشت دهسکری خودای شهرا» مه بهستی هموو «نافه ریده» گانی خودای شهرا و مهرجیش نیه نه خواجه نافه ریده گانی خزی به دهست دروست کردین.

دهسکینش

سفت یا ناوه بز کهسن که دهک ویته پیش مرؤفی کوید و دهیبا بز جینگایان، چاوساغ.

دهمشر

به دزمان، زمان پیس، جنیو فروش، زمان شر، § نه و شهیه له فرهنگه کانا به «دهم دراو» مانا کراو ده تود، به لام نهوی راست بی له مه هاباد و دوروبه رته نیا به و مانایه به کار دی

نه میری، یانی خودایه به سیه چی تر دهسه لات مه ده به نه میرا، بین خودی شاعیر وشهیی دهست ای له مانا مه جازی به دا ناوا به کارهیتاوه: «به قهسری رووی زه مین تیر نابن قهت چاوت، وه کوو فیرعه ون || خوا دهستت نه دا، دهستت بین، روو بز سه ماواتی»

دهست رویشتن

که نه وتیری «که سنی دهستی دهروا» مه بهست نه وه به که نه وکسه بز کاری که دهیه وی بیکا دهسه لاتی هه به یا په یوهندی له گه ل دهسه لات داران هه به.

دهست له بهژن / بالای

که سنی وهرهینان

گرتنه باره شی که سنی به جزری که دوو دهستی له باوهش که ره که له سه ر پشت یا که مەری له باوهش کراوه که بگه نه وه به په کتر، § فیعلی عیباره ته که «تن وهرهینان» یا «تن وهرهینان».

دهستنده

نه اندازه به کی موشه خهس له بژیو (خواردمه نی و شتی پیویست بز ژیان) که به ژهم، به رۆژ، به هفته یا به مانگ بدری به که سنی؛ جیره، § «دهستنده» زۆر جار حاله تی خیزیکی هه به که خیرۆمه ندیک، به چند وهختان جاریک، به هه ژار یا ناگزووریکی دهکا.

دهسته شکاو

دهست شکاو، (به مه جاز) کۆله وار، پهک- که وتوو.

«کور دهبی کور بی، له مه جلیسان دیوان در بی»

دیند

«خوشکی گه وره» (هینمن). § ئەم وشه یه هم به ته نیا ده گوتری هم به یارمەتی نامرازی «- ۵ / ۴» ده خریتته سەر ناوی ژنانه و مانای خوشکی گه وره ی لئ زیاد ده کا: «دیندت»، «دیندی خۆشه ویستتم»، «دینده مرۆت»، «دینده خه زال».

دیرنشینی

له ناو دهیر یا سه و میعه دا نیشته چی بوون و خۆ له کۆمه ل و ژن و میزدایه تی بواردن و ژیان خۆ به دوعا و مورا قه به و قه ناعه ت رابواردن. § هینمن که ده لئ «به هه شت ناهینی تاوی دیرنشینی» مه به سستی ئه وه یه که به سه لتی و گۆشه نشینی ژیان، به ئومیدی ئه وه که خوا له و دنیا بتباته به هه شت، مامه له یه کی عاقلانه نیه چونکه خۆ بواردن له له زه تی ئه وین و په یوه ندی ژن و میزدایه تی، بی به شی یه کی ئه وه ندی گه وره یه که خۆشی یه کانی به هه شت قه ره بووی ناکاته وه.

دیله ریوی

(به مه جان) خویری، ترسه نۆک، بی ده سه لات.

دیوه زمه

به باوه ری عامیانه، مه و جوو دینکه جه سته ی له مرۆف گه وره تره و

که پیشتر نووسرا. خه لکی ئەم مه له بنده به که سئ که رازداری و سورپۆشی ناکا یا به وته ی خۆیان قسه ی تیندا راناوه سستی، ده لئین «زاربه هاوار» یا «قسه گیره وه».

دهم نانه نیو دەم

ماچ کردنی یه کبین و دریژخایه نی لیوی که سئ، دەم له ناو ده می که سئ نان، دەم به ده می که سیکه وه نان § ئەم زاراوه یه هه روک نووسرا به مانای «ماچ کردنی دەم و لیوی یار» ه و له زمانی کوردی دا پیشینه ی هه یه، بز نمونه «گۆرانی» ده لئ: «سوئیبه ی بالابه رز || هه سته به یانه || دەم له ناوی دەم»، به لام نابئ ئەم زاراوه یه مان له گه ل زاراوه ی «دەم نانه دەمی که سئ» یا «دەم ده / له دەمی که سئ نان» لئ تیک بچئ. ئەم زاراوه یه ی دوا یی به مانای «شه ره چه قه کردن له گه ل که سئ» یا «جوابه جهنگی کردنی که سئ» ده گوترئ. مه حوی بز ئەم مانایه ده لئ «دەم له دەم نانی ره قیبانی چ بی مروه تی یه || تیکه لی ئاوی ده باخانه ده کا ئاوی حه یات».

دیبا

قوماشیکی ئاوریشمی نه رم و ره نگینه.

دیوان در

سفته بز که سئ له مه جلیس دا قسه ی به چی بکا و جه ماعه ت لئ قبول بکن، قسه زان. § په ندیکی پیشینان هه یه ده لئ

دهكړئ هم وهك مهسدهر سهرف
دهكړئ؛ دهسا 'راموسانیک' یانی
'ماچنیک' و 'رایمووسی' یانی 'ماچی
کرد'.

ړاو و پروت

به زهبری چهک یا دهسلات مال و
دراو له م و له و نهستاندن، تالان و بېر.

ړاو یچکه

'غارغارینی توله و تانجی. به مهجاز بېر
هات و چووی پیاوخر اپانیش به کار دئ'
(محهمدی مهلاکه ریم).

رق و قین له نیوچاوان بارین

کاتی نهوترئ 'کهسی رق و قین له
نیوچاوانی دهبارئ، مانای نهودهیه که
نهوکهسه رووگرژد و رواله تی
پیشان دهری نهوپه ری تووردهی و
کینهیه تی.

ړکیف کوت

(به مهجاز) به چوارناله، ناوزهنگی کوت.
'ړکیف کوت' و 'ناوزهنگی کوت'
قهیدی حالتن و شینودهیه کی لن خوړینی
نهسپ پیشان ددهن که سوار په یته پیتا
به هر دووک پای ناو ناوزهنگی
(ړکیف) له بهر زگی نهسپه که دده تا
خیراتر بروا.

ړمووزنه

'شتیکی نهفسانهیی بهسام و ترسناکه،
(هینمن). مهوجوودیکی بهسام و

دیمه نیکی دزیو و بهسامی هیه و
نهگر تووشی مرؤف بی بهلای بهسه
دیتن.

ر

ړادان

(به مهجاز) کاتی نهوترئ 'کهسی له
کار یا مهسه لهیه کا که په یودهندی به
کهسانی تردهوه هیه، هر رایددها،
مه بهست نهودهیه که بهکه یفی خزی و
تهنیا بېر قازانجی خزی کار یا رهفتار
دهکا و هیچ نیگه رانی لن پرسینه وه نیه.

ړاسپاردن

ناردنی په یام بېر کهسی به هزی که سیکي
تردهوه که پنی دهلین راسپارده. § دهکړئ
ناوی راسپارده که بگوترئ یا به
زدمیریکی لکاو نیشاردهی بېر بکړئ یا
هر نیشاردهی بېر نهکړئ: 'ژنیکی
راسپارده کن هونه رمنند || نیتر نه م
بن بهشی و سووتانه تا چنده؟'
'اموزستا راسپاردم به فلان کهس بلیم
بېرچی شازاده و که دای راگرتووه و
چاپی ناکا؟' 'کاکه گیان، راسپیره تا
زروه پوله کهت بددهنوه!'

ړامووسان

۱. ماچ، راموس. ۲. ماچ کردن. § نه م
وشهیه هم وهک ناو مامهلهی له کهل

رہش بگير

دہر دہست کردنی ژمارہیہ کی زور له
 ئە فرادی کۆمه لیک به فەرمانی
 دەسە لاتداری بۆ بردنە شەر، بردنە
 بنگار یا وەک کردە وەهیک بۆ سەرکوت
 کردنی نارە زامەندی گشتی. § له
 رەش بگيردا پيودانی گرتن ئەگەر
 هەشبێ، زور دەقیق نیه و مەئموورەکان
 زۆرتر خۆیان بریار دەدەن کئ بگرن و
 کئ نەگرن.

رەقسین

سەما کردن، رەقس کیشان.

رەند

مەرد، مەردازا، جوامیر، میرخاس. § ئەم
 وشەیه له موکریان تەنیا بۆ جنسی پیاو
 دەگوتری و هەمیشە به دواى وشەى
 «مەرد» دا دئ؛ بۆ نموونه دەلین
 «فلان کەس زور مەرد و رەندە». له
 کرمانجی دا «رند» هەیه به مانای «بەدەو»
 و «دەلال» که زیاتر بۆ وەسفی ژن
 دەکار دەکری. هێمن که به «حاجی
 قادر» دەلئ «رەند» دیارە دەبئ مەبەستی
 «ئازایەتی و مەردایەتی» ی ئەم شاعیرە
 بئ. جگە له وە، ریی تئ دەچئ
 سیله چاویکی له مانای «رند» ی فارسیش
 بووبئ که بەتایبەتی له شیعری
 عیرفانی دا، به مرۆفینکی هەلکەوتەى زانا
 و ئازا دەلین که به ئاکار و وتاری
 زیرەکانەى خۆی، رەخنە له ناراستی و
 ستمگەری و ریاکاری دەگری.

بەد فەری خەیاڵی یه که به باوەری
 عامیانه له تاریکایی دا پەلاماری مرۆف
 دەدا. رموزن.

رین / ریننەوه

(بۆ بەری گیا و درەخت) لئ کردنەوه،
 چنن. § «رین» و «ریننەوه» به
 لئ کردنەوه یه ک دەلین که مانای
 «توندی» و «زبری» شی تیدا به سته یه.

روو

۱. زەمینی رەق که هەلکەندنی دژوارە،
 خار. ۲. بەفریکی که پەستوایی و
 بەستبیتی - وابئ که بەسەری دا
 رۆیشتی، قاچت رۆنە چئ.

رووبەند

پارچه قوماشیکی ئەغلب رەشه که
 رووی ژنی موسلمان له نامەحرەم
 دادەپۆشی. § ئەم قوماشە وا هەیه
 تۆزئ شاش بئ و تەواوی روخسار
 داپۆشی و ژنەکه له ژیری یه وه ئەودیو
 ببینی، وایش هەیه سفت بئ و
 روخساری ژن له ژیر چاوه کانی یه وه
 بەرەو خوار بگری. پەچه، رووپۆش.

رووپۆش

رووبەند، پەچه.

رەبەن

(سفته بۆ پیاو) بئ ژن، سەلت،
 موجه رەد.

رەت بردن

هەلەنگووتن، ساتمه کردن، سەرەنگری
 بوون.

پێ / پێگه / پێگا برین

پێگه پێوان، پێ کردن، پێگه تهی کردن. § هه‌رچه‌ند «پێگا برین» به‌گه‌ستی یانی «به‌ پێگادا پێشتن»، به‌لام کاتی له «پێگا برین» ی مرۆف، جانه‌وه‌ر، ئامرازێکی گواسته‌وه‌هه‌ یا هه‌رشته‌کی تر ده‌دوێن ئه‌غلب باسی چلۆنایه‌تی پێشتنه‌که‌ش (وه‌ک خێرای، ماوه‌، مه‌ودا یا دژواری) له‌ ئارادایه‌: «پێگه‌ ده‌برم، کوانی هه‌نگام شله‌؟»

ز

زاده

له‌دایک‌بوو، به‌وه‌له‌دبوو. § ئه‌م وشه‌یه‌ که‌ سه‌فه‌تی مه‌فعوله‌، له‌ زمانێ کوردی‌دا زیاتر له‌ ته‌رکیب‌دا ده‌بینرێ: «په‌ری‌زاده»، «ش‌ازاده»، «مه‌لازاده»، «حه‌لال‌زاده»، «حه‌رام‌زاده». هاوته‌یه‌کی تری ئه‌م وشه‌یه‌ که‌ په‌نگه‌ی هه‌ر «زاده» بووبێ و به‌ تێپه‌رینی زه‌مان سووبی، «زا»یه‌ که‌ له‌ عیباره‌تی «زا و ماک»دا وه‌ک وشه‌یه‌کی سه‌ربه‌خۆ به‌ کار هاتوه‌ و له‌ وشه‌ی وه‌ک «خوارزا»، «خوشکه‌زا»، «ئامۆزا»، «خالۆزا» و «برازا»دا کاری پاشگر ده‌کا. «زا» له‌ سی عیباره‌تی «زا و زێ»، «زگ و زا» و «زا و مه‌رگ»یش‌دا ده‌بینرێ که‌ له‌ نمونه‌ی یه‌که‌ما سیغه‌ی رابردووی یه‌که‌م که‌سی تاکه‌ و له‌ دوو نمونه‌که‌ی ترا په‌گی

فیعلی «زان»ه‌ و له‌باری ئه‌رکی وشه‌وه‌، کاری ناو ده‌کا.

زرته‌سوور

پیاوی زلی ناقولا، زرته‌بۆز، زه‌به‌لاح، لۆزه‌نده‌ر، چه‌ته‌ول. § «زرته‌سوور» له‌ فه‌ره‌نگه‌ ناسراوه‌کانا نه‌هاتوه‌ به‌لام له‌ رواله‌تی وشه‌که‌ وا ده‌رده‌که‌وێ که‌ ده‌لاله‌ت له‌سه‌ر «پیاوی زه‌به‌لاحی سوورکاره‌» ده‌کا. کاک سه‌لاح پایانی ده‌لی له‌وانه‌یه‌ وشه‌ی «زرته‌سوور» بچیته‌وه‌ سه‌ر په‌یوه‌ندی په‌نگی «سوور» له‌گه‌ل دیارده‌ی «قه‌له‌وی» چونکه‌ له‌ کورده‌واری‌دا، وا هه‌یه‌ به‌ که‌سی که‌ زۆر قه‌له‌و بووبێ بلێن «له‌ گۆشت‌دا سوور بووه‌».

زریان

بایه‌کی سارده‌ به‌ پایز و زستان له‌ باکووره‌وه‌ به‌ره‌و جنووب به‌ کوردستان‌دا دێ § له‌ هه‌ندی ناوچه‌ی کوردستان به‌م بایه‌ ده‌لێن «زه‌لان».

زمانی فورس

زمانی فارسان، زمانی فارسی.

زورهان

زۆر پیر و بێهیز.

زه‌ده

(به‌ مه‌جان) ئه‌زیه‌ت‌کراو، ئازاردراو، ئاسیبه‌پێگه‌یشتوو. § خه‌لکی ئاسایی، ئه‌م وشه‌یه‌ به‌و مانایه‌ که‌ وترا به‌ کار ناهێن. «زه‌ده» له‌ کورده‌واری‌دا، بریتیه‌ له‌ عه‌یبی بچووکێ کال (مه‌تاع)

باش، شینا و ہردی زور بی و ہواوی
خوش بی، نم و شہیہ سفہتہ بہ لام
دہکری جینی ناویش بگریتہ وہ.

زی

دہودنیکی دروودارہ کہ شکل و
ہلکہ و تنی گہ لاکانی لہ ہی ئە قاقیا
دہچی و بز پەرژین لہ دہوری بیستان
و باخ دہیچہ قینن، درکەزی.

زی

رووبار، چہم.

زیان و زہر

زہرہر و زیان، § وشہی «زہر» بہ
مانای «زہرہر» و «ناسیب» ہم بہ تہنیا
دہ کار دہکری ہم بہ تہرکیب: ئەو
کابرایہ تا ئەمرؤ زہری بز کہ س
نہ بوہ، «پیاوی تاوا بی زہرم نہ دیوہ»

زیانی خورؤ

سفہتہ بز گیانداری کہوی
کہ بہ خواردنی شتی کہ نابن
بیخوا، زہرہر لہ خواوہنہ کہی دەدا؛
بز نمونہ سہگی زیانی خورؤ،
مریشک و جووجہ لہ دەخوا، یا
مالاتی زیانی خورؤ دہچی تہ ناو
بیستان و مہزرای خہ لکە وہ، § ہیمن
کہ دەلی، «لہ ناو شو فاردکان دا
خواجہ یەک بوو || عہجہب زیانی خورؤ
و پیرد سہ یەک بوو»، خواجہی «بہ دفەر»
و «بہ زہری» بہ سہ گینکی پییری
زیانی خورؤ شو بہاندووہ کہ مریشک و
جووجہ لہی مہردم دەخوا.

بہ شیوہی رنراوی، براوی، شکاوی،
دراوی، قوپاوی یا دیاردهی تری لہم
بابہتہ کہ تا رادہ یەک لہ جوانی، کارایی
یا بابہخی کالاکە کہم بکاتہ وہ.

زہرد و ماہ

سہ خردگہ لی گورہ و بلیند، راز و
رہوہز، § عیبارہتی «زہرد و ماہ»
سایبیتہ و وشہکانی بہ جیا بز ئەم
مانایہ دہکار ناکری بہ لام «راز» و
«رہوہز» دوو وشہی سہر بہ خون: «بہ لام
با تی بگا ئەو دژمنہی پەست || رہوہز
ورد ناکری ہەرگیز بہ داردہست»
«دیسان لہ چیا و لہ رازان || دی
سیرہی سہقر و بازان»

زہمہند

«شوینی الہ زہوی | کہ گیاوگولی
سہری پیکوہ نابن و ملی دابینتہ یەک،
(ہیمن).

زہنگول بہ زہنگول

زہنگول زہنگول، دلؤپ دلؤپ، تنؤک تنؤک،
قہ ترہ قہ ترہ، § «زہنگول» بہ مانای
«دلؤپ»، لہ دہرہ وہی عیبارہتی
«زہنگول زہنگول» دہکار ناکری؛
مہ سہلن نالین «زہنگولیک شہونم» یا
«زہنگولہ فرمیسیکیک»، تہ نانہت «زہنگول
بہ زہنگول» یش باو نیہ و خہ لک زورتر
«زہنگول زہنگول» دەلین.

زہنویر

«سازگار» (ہیمن)، § بہ ناوچہ یەک
ئەوتری کہ بہ ہزی ناوی کافی و خاکی

زیپک

وره پستوی و بریارق—ایمی له
به ریوه بردنا. § «زیپک» زیاتر له قالبی
سفتهی «به زیپک» دا به کار دههینری.
زید

«شوینی له دایک بوون، نیشتمان»
(هینمن). § «زید» جینگهی به وه له د بوونی
مرۆفه که نه غله ب گوندیک یا شاریکه،
به لام نه کار باسی ولاتی له دایک
بوونمان بکه یین، نه وه خسته
چوارچینوهی ماناکهی ههراوتر دهبی و
«نیشتمان» و «وتهن» یش دهگریته وه.

زیر

زیز، توراو، دلمه ند. § «نم وشه یه به
شکلی «زویر»، «زویر» و «زور» یش
هه یه به لام له نه ده بی کوردی دا «زویر»
له شکله کانی دیکه باوتره.

زیره ی که سنی گه یشتنه ئاسمان

که نهوتری «که سنی زیره ی که یشته
ئاسمان» یا «زیره ی که سنی که یشته
ئاسمان» یانی نه وه که سه به هه موو
هیزی خۆی (به بهرزترین پله ی دهنگی
خۆی) زیراندوو یه تی که نه مه یش یانی
نه وه که سه زۆری نیش پهن گه یشتوو، جا
نیشی له ش بی یا رهوان. § «نم
زاراوه یه له که ل ههردووک فیعل—
تی نه په ر وتی په ردا به کار دههینری؛
«مناله که هه رکه چاوی به دوکتۆر
کهوت، زیره ی که یشته ئاسمان»
ههروها «نم کوره هه موو جار ی

زیره ی برا بچوو که که ی ده که یه نیشه

ئاسمان»

زیر خرید

سفته به بۆ غولام، بهنده، کزیله یا که نیز
که خاوه نه که ی کرپیتی.

زیره و شان کردن

پاره به سه ر (که سنی) دا هه لاو یشتن. (به
مه جان) جایزه پهن دان، خه لات کردن.

ژ

ژور

ژوره وه، ناوه وه، ژورری. § «ژور»
به مانای «سه ره وه» و «لای سه ره وه» ش
به کار دههینری.

س

سارد بۆوه

سارده وه بوو، سارده و بووک.

ساقیا

ئه ی ساقی، ئه ی مه یگیر. § «ئامرازی
بانگ کردنی // له شیعر و په خشان ی
فارسی دا بۆ نه وه ده ست دها بخریته
دوای هه موو ناو یا هه ر سفته تی که
جیی ناوی گرتبیته وه (بۆ نموونه:
سعیدیا، پدرا، یارا، جانا، نازنینا،
اندوه گسارا)، به لام له نه ده بی کوردی دا
ته نیا له شیعره به کار دههینری و زیاتر
بۆ نازناوی شاعیر و چهند ناویکی

ديارى كراو كهلكى لى وەرده گيرى. له شيعرى كوردى دا گوتراوه «مه حويا»، «جانا»، «ساقيا» به لام تا ئىستا هيج شاعيرىكى ناسراو بۆ بانگ كردن يا روى قسه تى كردن نه يگوتووه «مه يگيرا»، «خزشه ويستا»، «دايكا».

سنوور ههلبواردن
سنوور په راندن، سنوور به زاندن، له سنوور په رينه وه.

سواری كهسى بوون
(به مه جان) له سهر كهسى زال بوون و ناچار كردنى به كار و ئاكارى وا كه تهنيا به قازانجى زال بووه كه بى، هيتانه ژير بكينى خۆ. § زال بوونه كه دهكرى به زوردارى بى يا به زيره كى.

سووتمان
«ئاگر تى بهردان» (هيمن). § «سووتمان» ئاگر تى بهردان نيه، ئاگر به ربوونه وه و ئاگر كه وتنه وه يه - نه و ديارده يه كه وا به فارسى پى ده لىن «آتش سوزى». ئه گه ر بمانه وى ماناى ئاگر تى بهردان بدا، ئه شى بىژين «سووتمان پهيدا كردن» يا رهنگ بى «سووتمان ساز كردن».

سوور بوونى كهسى له سهر شتى
كاتى ئه وترى «كهسى له سهر كارى يا مه به ستى سووره»، ماناى ئه وه يه كه ئه و كه سه تا كاره كه نه كا يا مه به سته كه پىكه نه هينى، ده ست هه لئاگرى و واز ناهينى.

سووره هه تاو
سووره تاو، خۆره تاوى زۆر به تين. § خهلك زۆر تر «سووره تاو» ده لىن تا «سووره هه تاو» سوينه

«ده فرىكه له گل دروست كراوه و خاراوه و له باتى ته شت به كار دى» (هيمن). ته شتى سواله ت.

سوډره
مايه فيتنه، شه ره لايستين، ئا زاوه گير. § «سه ره سوډره» ش ده گوتى.

سهخت
۱. دژوار، نه ستم، موشكل. ۲. سفهت و ناوه بۆ بهرزايى پر له ره وه ز و هه لدير كه پيدا رويشتن و ههلبواردنى بۆ مرؤف دژوار بى. ← نه ستم.

سهدهقا
راست دهفه رموى! قسه ي جه نابت راسته! § ئه م وشه يه شكلى سواوى «صدق» ي عه ره بى يه به ماناى «راستى كوت»، ئو له كوردى دا بووه به شيوه رسته يه ك بۆ ده ر بى نى تى كه لاوى «ته حسين» و «ته سديق» به رامبه ر به كه سى كى «به رى ز» كه ده ر باره ي مه سه له يه ك راي خۆى ده ر بى يوه.

سهر پىكه وه نان
كاتى ئه وترى «دوو يا چه نده ك س سه ريان پىكه وه ناوه» يانى ئه و دوو يا چه نده كه سه له گه ل يه كتر سازاون و

سهرۆی ئازاد

درهختی سهرووی راست و
بئگرئ. § سفهتی «ئازاد» که دراوته
پال سهرو و بووه به بهشیک له
ناوهکهی، لهو روانگه «شاعیرانه» یهوه
هاتوو که ئەم درهخته بهری نیه و
هیچ باریکی لهسهر شان نیه.

سهلیته

(سفته به بۆ ژن) بئشهرم، بئحهیا،
رووهه لماو، چه نهوهر و بهدزمان.

سهههنده

سفته یا ناوه بۆ مرۆفی زیرهک و
به دفر. § ئەم وشهیه باری سهلیبی
ههیه و به سووکایهتی و تهنانهت جوین
داده نرئ. جاری وایه له گه ل وشه
«سهگ» دئ، بۆ نمونه ده لئین
«فلان کهس زۆر سهگ و سهههندهیه.»
«سههنده» و «سهههنه» ش ئهوترئ.

سیلهچاو

(بۆ ته ماشا کردن) گۆشه
چاو. § «سیله» به «سووچ» و «گۆشه»
دهگوترئ، به لام ئەم مانایه بۆ ئەم
میسراعهی مامۆستا که ده لئ «له
رینگایهی بریبوو سیلهچاوی» دهست نادا
چونکه باسی کهسئ له گۆرئ دایه که به
تاسهوه چاوی بریوه ته چهقی رینگا ههتا
خۆشه ویسته کهی بهدی بکا. ریی
تئ ده چی لیره دا «سیله» به مانای «سیره»

به هاوبهشی دهژین، به وتهیهکی تر ئەو
دوو یا چه ندکه سه قهناعه تیان بهو
شتهی ههیا نه کردوو و به ته بایی
پینگه وه زیندهگی دهکن.

سهربه کلاوه

سفته به بۆ چه شنئ کۆتر که په ری
پشته سهری هه لگه رابئته وه. کۆتری
«پاпахدار» و «کاکۆل میخی» یشی
پئ ده لئین.

سهربه ههش

سهرشین، تازیه بار، کۆست که وتوو،
ئازیز مردوو. § ئەم سفته که جیی
ناویش دهگریته وه، ته نیا بۆ جنسی ژن
دهگوترئ. ریشهی ئەم عیباره ته
دهگه ریته وه بۆ ئەو زه مانه ی که ژنی
ئازیز مرده بۆ پیشان دانی ئه و په ری
تازیه باریی خۆی، سهری خۆی ده نایه
ناو کوو په ی ههش (خم) و شینی
ده کرد.

سهر په ر

لای سه ره وه، لای ژوو روو.

سهر سهری

سفته یا ناوه بۆ مرۆفی بیکاره و
به ره للا.

سهر گه شته

ئاو ره، سهر گه ردان، سهر لئ شیناو.

سه رو پۆ تراک

سه رو چاو، سه رو پۆر، سه رو پۆ ته لاک.

بە كار هاتىبى كە ئەم كاربردە لە
مەلبەندى مەھابادا نائاسايى نىيە.

ش

شان داخزان

كە ئەوتىرى «كەسى شانى داخزاو»
يانى ئەوكەسە شانى بەھزى ھەلگرتنى
بارى گران قەوھى رى كەوتووھ يا
لەجى چووھ و داكەوتووھ.

شنى لە نىوچاوانى كەسى بارىن
كاتى ئەوتىرى «خەم، شادى، رىق،
پەشىمانى يا مەفھوومىكى لەم بابەتە لە
نىوچاوانى كەسى دەبارى» يانى
نىشانەگەلى زۆرتىن رادەى خەم،
شادى، رىق، پەشىمانى يا مەفھوومىكى
تىرى لەم بابەتە، لە روالەت و حالەتى
ئەوكەسەدا ديار بوو.

شلوى

«گۆران. كانى شلوى بوو: كانى قوراو
بوو. پياوھەكە شلوى بوو: رەنگى گۆرا،
تىن كچوو (ھىمن). § ئەمە
روون كۆردنەوھەك بوو كە مامۇستا لە
دەسنووسى نالەى جودايى دا دەربارەى
وشەى «شلوى» نووسىبووى و ئىمەش
تەنيا نوقتە بەندى يەكەيمان دەسكارى
كرد. «شلوى» كە زياتر بۆ ئاو
دەگوتىرى، بە گشتى يانى لىنل و لىخن؛
ديارە ماناى «قوراو» یش دەدا بەلام ئاو
يا تراوى شلوى، حوكم نىيە قوراو بى.
ئەم وشەيە لەگەل فىعلى «بوون» و

«کردن» دا بە كار دەھىنرى: «كانى يەكە
شلوى مەكە» «ئەرى ئاوى ئەم چۆمە بۆ
وا شلوى بوو» «ئاوى ئەم حەوزە
زۆر شلوى يە، وا چاكە بىگۆرىن» بەلام
«شلوى» ماناى مەجازىشى ھەيە كە لە
زاراوەى «شلوى بوون» و «شلوى
کردن» و «خۆ شلوى کردن» دا دەبىنرى
و بۆ حالى ترس، نىگەرانى يا
نارەحەتى يەك دەگوتىرى كە نىشانەكانى
لە روخسار و رەفتارى مرؤفا ببىنرى:
«وختى ئەو ھەوالە ناخۆشەيان بە كاك
شەنگە دا، شلوى نەبوو» «وھزەكە
خراب بوو بەلام ئەو خۆى شلوى
نەكرد»

شوورە

دىوارى ئەستور و بەرز لە دەورى
قەلا، كۆشك، دى يا شار بۆ پاراستنى
ئەم شوینانە لە پەلامارى دوژمن؛
وارش.

شووشى

شووشە. ← مەيخانى.

شۆر

(بۆ مرؤف) بالابەرز و خۆش ئەندام. §
«شۆر» بۆ ماناى بالابەرز و خۆش ئەندام
ھەمىشە لەگەل ئەو «ئاو» دا كە وەسفى
دەكا يەك دەگرن و ناويكى تىكە لاو
دروست دەكەن: شۆرەژن، شۆرەلاو،
شۆرەسوار، شۆرەمەحمود، لاسە شۆر.
ئەم وشەيە لە بنەزەتا بە ماناى
«داهىلراو» بەلام لە وەسفى ھەندى
شتى تايبەتى دا ماناى «درىژ» یش دەدا؛

شه لال، «شه لالی ئارهق»، «له ئارهقدا
شه لال»
شه ورن
رنينه وه يا لى كرده وهى بهرى بيستان
و باخ به شهو به دزى خاوه نه كهى.



ع



عومرى خدر

عومرى بى كزتاىى، ته مهنى بى برانه وه،
نه مرى، هه رمان.



غ



غهرين

مان گرتن، به تايبه تى مان گرتنى به راز
(هينمن).

غهور

تويژى له شتى چه پهل يا نه خوازراو كه
پروى جيگه يه ك يا ئامرازىكى
داپوشيبى و به هاسانى پاك نه كريتته وه.
خوش، كه روو (به ماناي تويژى سه ر
سه تحى لووسى وهك ئاوينه و شووشه
و ستيل و كاشى)، به لڭ / به لڭ، جرم (به
ماناي نه ملاحى ئاو كه ده نيشى و به
ديوى ناوه وهى ده فرى وهك كه ترى و
سه ماوه ره وه ده نووسى).

هه ژار ده لى: «به ژن شوڤ و كه زى شوڤ
و خه زيم شوڤ || سه ره و شوڤم ده كه ن
سه رشوڤ به ره و گوڤ». نه م وشه يه بؤ
وه سفى سيني ره يش ده كار ده كرى و
ماناي «درىژ» ده دا؛ بؤ وينه ده لين
«ئىواره يه كى درهنگ بوو؛ سيني ره شوڤ
بيوون و خه ريك بوو سيره هه لگيرى»
شوڤين گير

۱. سفه ته بؤ سه گى عاملاو كه به بؤن
كردن مرؤف يا گياندارى «راكردوو» يا
«خوشاره وه» بؤ خاوه نه كهى ده و زى ته وه.
۲. سفه ته بؤ كه سىكى پسپوڤ كه به ورد
بوونه وه له جى پى و نيشانهى جى ماو،
مرؤفى «راكردوو» بؤ كه سى يا كه سانى
ده و زى ته وه و بؤ نه م كاره پاداش
وه رده گرى.

شه لال

(له خوڤين يا ئاره قدا) نوقم،
غهرق. § نه م وشه يه زياتر ده ربارهى
له ش - به تايبه تى له شى مرؤف - و بؤ
پيشان دانى شيددتى خوڤيناوى بوون يا
ئاره قاوى بوون ده گوترى؛ كه وابوو
«وام به ته نيابى له نيو خوڤينا شه لال» يانى
«سه رتاپام خوڤيناوى يه و كه س به لامة وه
نيه يارمه تيم بدا». نمونه كانى ترى
هه لكه وتنى نه م وشه يه له عيباره تا
نه مانه ن: «شه لالى خوڤين»، «له خوڤين دا

غہیبزان

کہراماتدار، خاوەنی عیلمی غہیب.

ق

قسہ پان

سفہتہ بڑ کہسی قسہی وا بکا کہ
شہ خسیہ تی لہ وہی موخاتہ بہ کانی
دہیناسن، گورہ تر یا گرینگ تر بنوینن.
قسہزل.

قسہ توند

سفہتہ بڑ کہسی کہ بی پرووینی و
«حوسنی تہ عبیر» رای خوی دہردہ بری
و رہخنہ دہگری.

قسہی خوئی کہسی جوین بوون
کاتی ئہ وتری «کہسی قسہی خوئی
لہ گہل خہلکی جوینہ» مہ بہست ئہ وہیہ
کہ ئہ وکسہ ہیچ قسہیہ کی خوش
لہ گہل خہلک ناکا و ہمیشہ جوین ئہ دا
پیین، بہ وتہیہ کی تر ئہ و کہسہ
مروئیکی توورہ و توسن و بہدزمانہ.

قہدہم

«ئہ و ہلمہی لہ بہ فری بہر ہتاوی
گہرم ہلدہستتی» (ہیمن). § لہ
فہرہنگہ ناسراوہ کانا تہ نیئا
ہنباہہ بڑرینہ ئہم وشہیہی گرتووہ کہ
ئویش مانا لی دانہ وہ کہی لہ ہی ہیمن
جیاوازہ: «تینی کہ لہ قرچہی گہرمادا
دیتہ بہرچا، ہالای تیشکی ہتاو.»

ف

فینکی بہیانی

بہری بہیان، ہوہلی بہیان (کہ ہیشتا
خۆر لہ ئاسۆ سہر نہ کہ وتووہ و ہوا
فینکہ).

فہریاد

ہاوار، ہہرا.

فہند

۱. فیل، حیلہ، گزی، دہہز. ۲. (بڑ چارہی
دژواری) ریگہی زیرہکانہ، شیوہی
پسپورانہ. § «فہند» وشہیہ کی رہسہنی
کوردیہ و ہیچ پھیوہندی بہ
«فن»ی عہرہبی یوہ نیہ. ئہم وشہیہ بہم
دوو مانایہ و بہ مانای «زیرہکی» و
«لیزانی» و «پسپوری»، لہ فہرہنگہ
موعتہ بہرہکانی زمانی فارسی شا
ہاتووہ و بہ وشہیہ کی رہسہنی فارسی
زانراوہ.

فینڈالی

«دہرہ گایہ تی» (ہیمن). سفہتہ بڑ
ہہرشتی کہ پھیوہندی بہ سیستمی
ٹاپووری و کڑمہ لایہ تی ناغاورہ عیہ تی
(فینڈالیزم) دودہ ہہ بی.

ئەو دیساردەییەى مەنبەیانە بۆرینە بەدروستی ئیشارەى بۆ کردووە، لەرەى مەوای گەرمە کە بە حوکمی تیشکی مەتاو لە زەوی بەرز دەبیتەوێ و بەمۆى جیاوازیی رادەى شکانەوێى نوور لە ناو مەوای گەرم و مەوای ساردا، بە چاوە دەبینرێ.

قەلاندۆش

پشت ئەستۆ و مەردووک شانی مەرۆف بۆ ئەوێ کەسێ سواری بێ، بە چەشنێ کە نشیمەنى بکەوێتە پشت ئەستۆ و دوو لاقى بەسەر شانان دا، بە دیوی پێشەوێ دا، شۆر ببێوێ. § لەم حالە دا بۆ راکرتنى لەنگەر، لە قەلاندۆش کراو یا دەست بە سەرى لە قەلاندۆش کەر دەگەرێ یا لە قەلاندۆش کەر مەردووک دەستى لە قەلاندۆش کراو لە مەلاو لاوێ دەگەرێ. چەند نمونەى بە کار هێنانى ئەم وشەى لە تەک فێل دا: «مامەند مندالەکەى لە قەلاندۆش کرد.» «وێرە قەلاندۆشى بابى خۆت!» «بۆ ناچى بە قەلاندۆشى پوورت؟» «دەبوو سواری قەلاندۆشى مەلۆ با.» شکلەکانى تری ئەم وشەى لە زمانى کوردى دا ئەمانەن: «قەلاندۆشکان» «قەلەندووشان» «قەلەندووشکان». ورد بوونەوێ لە «قەلمدوش» ی فارسى، هانمان دەدا بۆ ئێزین «قەلاندۆش» لە دوو کەرتى «قەلەم» و «دۆش» پێک هاتووێ و دوایى تۆزى گۆراوێ.

قەلەمباز

بازىکى کە بەگور باوێژرێ و مەرۆف یا گیاندارە باز دەرە کە زۆرترى مەوای مومکین بېرێ.

قەلەم تیژ

(بە مەجاز) سڤتە بۆ نووسەرى کە نالە بارى بەکانى کۆمەلگە ئاشکرا دەکا و رەخنە لە کار بە دەستانى ناراست و خراپ دەگەرێ.

ک

کانوون

مانگى «کانوونى بەکەم» یا «کانوونى دوو هەم» ی رۆژمێرى رۆمى. § ئەم ناوێ کە سوورپانى بە، مە رۆژمێرى عوسمانى بە کە ئەویش حیسابەکەى لە رۆژمێرى گریگۆرى (رۆمەن) خواستۆتەوێ. کانوونى بەکەم لە گەل دیسېمبەر (۱۰ى سەرماوێ تا ۱۰ بەفرانبار) و کانوونى دوو هەم لە گەل جەنێزى (۱۱ى بەفرانبار تا ۱۱ى رېبەندان) بەرامبەر دەوێستن.

کاو لاش

(بە مەجاز) مالى سادە و مەژارانە. خانووى فەقیرانە. § لە بنەرە تا «کەولە ئاش» بوو بە مانای «بېناىەکى رۆخواو کە پێشتر ئاسیاو بوو.»

کر

۱. شتى تەنراوى وەک قوماش و جاجم و قالى. ۲. تايبەتى یا خاسیەتى شتى

له موکریانا باوه له م چه شنه ناگردانهی
دوایی که وتزته وه. «کل» یکی تریش له
کوردی دا هه یه به مانای نه ستوون یا
پایه ی پرد که دوور نیه له گه ل نه م
«کل» ه بچنه وه سه ر یه ک، چونکه
نه ویش وه ک شتی ده بی هه لچنری یا
بچه قینری.

کوشت و بپر

کوشتن و بریندار کردنی ژماره یه کی
زۆر له نه ندامانی کۆمه لگه یه ک، له لایه ن
دهسته یه که وه.

کوشت و بگیری

کوشتن و دهرده ست کردنی ژماره یه کی
زۆر له نه ندامانی کۆمه لگه یه ک، له لایه ن
دهسته یه که وه.

کول

«جل شوشتن» (هینمن). شیو و کول،
جل شۆردن. § نه گه رچی مامۆستا نه م
وشه یه ی به تهنی به کار هیناوه به لام
نه وه ی راست بی «کول» به مانای جل
شوتن، به تهنیا ناگوتری و هه میسه
له گه ل وشه ی «شیو» و به شیوه ی «شیو
و کول» به کار ده هینری. عیباره تی «شیو
و کول» له باری ریزمانی یه وه کاری ناو
ده کا و زۆرتر بی فیعل به کار ده هینری:
«رۆژی نه مپۆ دایکم خه ریکی شیوو کول
بوو»؛ به لام «شیو» جیا له «کول» یش
ده گوتری و هه م به تهنیا هه م له گه ل
فیعلی «کردن» به کار دی: «باران

ته نراو که به هـۆی شـیوه ی
تیکه هه لکشانی تان و پزیه که ی به دی
هاتووه. نه م تایبه تی یا خاسیه ته
نه غله ب به وشه ی وه ک نه رمی، زبری،
وردی، درشتی یا زه ریفی وه سف
ده کری: «کری نه م پۆپه شمینه بریک
درشته!»

کرووز

سفته به بۆ جیسمیکی که رووکاری
گرنج گرنج و کون کون بی، جا یا هه ر له
هه وه له وه وا بووه یا به هۆی سوان،
رهران، وشکه هه لاتن یا ته فاعولی
شیمیایی وای لی هاتووه. داری کرووز:
دره ختی که لک و گه لای نیوه وشک
هه لاتبی و به ژنی که چه له و کون کون
بووبی. § «کرووز» به مه جاز به مرۆفی
کرووی (ئاو لوی) ش ده گوتری که له م
حاله ته دا به گالته یا نیوه نرتکه داده نری.

کل

«خه رمان و کۆمه لی ناگر» (هینمن). § کل
له مانای گشتی دا به ناگردانی نه وتری
که سووته نی یه که ی بۆ باستر سووتان
به شیوه یه کی دیاری کراو چنرابی، وه ک
کلی ته ندوور که به بهر گولبینه وه
ده چنری و «لاکل» و «پاشکل» و
«سه رکل» ی هه یه. به لام له مانای
تایبه تی دا به ناگردانی نه وتری که
ده فری گلینه ی تیدا ده پیژن هه تا بی به
سواله ت. زاراوه ی «له کل دهره اتن» که

دهبارئ، ئه‌مرۆ له شيو گه‌رئ! «دا وه‌ره
 ئه‌م شيوانه‌م له‌گه‌ل هه‌لخه!» نازده‌نين
 ده‌بن سبه‌ينئ شيو بکا.
کون بڤ
 (زۆرتتر بۆ فه‌زاي به‌سته‌ي وه‌ک هۆده)
 بئ درز، بئ کون، بئ که‌له‌به‌ر، بئ ياده‌لئین،
 بئ بابوئير.
کونده‌بوو
 کوند، بایه‌قوش، جوغد.
کۆڤي شين
 ژماره‌يه‌ک مرۆڤي تازيه‌بار که‌ له
 ده‌وري تهرم يا له‌سه‌ر گۆڤر يا له
 شويني پرسه‌ کۆبوونه‌توه و يه‌ک (يا
 چهند) که‌س به‌ مردووه‌که هه‌لده‌لئ (يا
 هه‌لده‌لئین) و ئه‌وانی تر ده‌گه‌رين. شينگا،
 مه‌جليسی شين گه‌يری.
که‌زی
 «په‌رچ، په‌رچي هۆنراوه» (هينمن).
که‌في سه‌رشان
 سه‌پايی ئاره‌قی وشکه‌وه‌بوو که‌ به‌ سه‌ر
 شان و بنه‌نگلی کراس و که‌واوه
 ده‌بينئ. § ئه‌مه له واقيعا که‌ف نيه،
 ئه‌ملاحی ئاره‌قی له‌شه که‌ دواي به
 هه‌لم بوونی ئاوه‌که‌ی، له‌سه‌ر جلک
 به‌جئ ده‌مئئ. هينمن که‌ ئيشاره به
 «که‌في سه‌رشانی جووتير» ده‌کا،
 ده‌يه‌وئ ئه‌وپه‌رې مانه‌دووی و
 بئ به‌شیی ئه‌م چينه گه‌رينگه‌ی کۆمه‌لگا
 بخاته به‌ر چاومان.

که‌ل به‌ موو به‌نده
 کاتئ له وه‌سفی هه‌لومه‌رجيکی
 کۆمه‌لايه‌تی دا ئه‌وتري «که‌ل به‌ موو
 به‌نده»، مه‌به‌ست ئه‌وه‌يه که‌ دۆخی
 ناسایی و ئارامی ئيستای کۆمه‌ل،
 شتيکی رواله‌تیی و له ژيهره‌وه،
 دژايه‌تی و ملانه‌ی «هينزه‌کان يا
 گه‌رزه‌گه‌لی ناته‌با گه‌يوه‌ته سنووری
 ته‌قینه‌وه» هاكا کرده‌وه‌يه‌کی بچووک يا
 رووداویکی ساده، ئه‌م باره‌ی به‌ته‌واوی
 گۆڤي و نازاوه يا گوشت‌وبگير ده‌ستی
 بئ کرد. § له‌م زاراوه‌يه‌دا وه‌زعی ئارامی
 کۆمه‌ل که‌ مه‌ترسیی ئه‌وه‌ی لئ ده‌کری
 به‌هاسانی بشيوي، به‌خه‌يال
 شو به‌هينراوه‌ته حالی که‌لئ که‌ به
 داوه‌موويه‌ک به‌سرايئه‌توه. ناشکرايه
 که‌له‌که هه‌ر به‌ئاسته‌م له جیی خۆی
 ببزوي مووه‌که ده‌پسئئ.
که‌ندوله‌ند
 (هی رينگا) قوولکه و به‌ره‌هه‌ست، چال و
 ئه‌سکوند.
که‌نه‌فت
 سفه‌ته بۆ که‌سئ که‌ به‌هۆی پيري يا
 نه‌خۆشی، لاواز و بئ هينز يا به‌دحال و
 وه‌ڤه‌ز بووبئ.
که‌وتنه‌ ئاويلکه
 ئاويلکه هاتن، ئاوژينگ دان، که‌وتنه
 گیان که‌نشت، که‌وتنه گیانه‌لا، گه‌يشته
 حالی گیان دان.

کہوشہن

«سنوور» (ہیمن). سہرحہد، مہرن،
تخوب. § مہنبانہ بۆرینہ ئەم وشہیہ ی
بہ «سنوور» مانا لئ داوہتوہ و
ہیمن یش ہەر بہم مانایہ بہکاری ہیناوہ
بہ لām فہرہنگی خال و فہرہنگی
کورستان بہ «زہوی و زاری سہر بہ
گونڈیک» یان مانا کردۆتوہ. جینی
سہرنج ئەوہیہ کہ ئەم وشہیہ لہ زمانی
«تورکیی ئازہربایجانی» شدا ہہیہ و
ماناکہشی ہەر ئەوہیہ کہ خال و گیو
نووسیویانہ.

کہوشہن پەراندن

← سنوور پەراندن.

کہونہ پیاو

پیای بہتہمەن و دنیا دیدہ. پیرہمیردی
بہ ئەزموون.

کہونہ لان

«کنایہ لہ جئ ژوانہ» (ہیمن). § بہ کار
ہینانی «کہونہ لان» بۆ مانای «جئ ژوان»،
مہجازہ نہک کنایہ. دہربارہی
«کہون / کۆن» یش جینی سہرنجہ کہ ئەم
وشہیہ جاری وایہ (ئەلبەتہ نہ ہہمیشہ)
ماناکہی لہ حالەتی تہرکیبا فہرقی ہہیہ
لہ گەل مانای حالەتی جیای؛ بۆ نموونہ
«کۆنہ ہوار» و «کۆنہ دۆست» و
«کۆنہ لان» مانایان ئەوہ نیہ کہ ئیستاش
کاری «ہوار» و «دۆست» و «لان»

دہکەن، بە لکوو مانایان ئەمہیہ کہ
زہمانی پیشوو «ہوار» و «دۆست» و
«لان» بوون و ئیستا ئەم کارہیان (ہەر
نہبئ بەش بہ حالی قسہ کہرہ کہ) نہ ماوہ.

کہوی

دہستہ مۆ، رام.

کینکی تہمەن

کہیکی جہژنی لہ دایک بوون. § مامۆستا
کہ دہلئ «... لہ سہر کینکی تہمەن
ہەلناکری تازہ شہمینی تر» ئیشارہ بۆ
ئەم رەسمہ فہرہنگی یہ دہکا کہ تہمەنی
ئەو کہ وسە ی جہژنیان بۆ گرتووہ بہ
ژمارہی ئەو شہمانہ دیاری دہکری
کہوا لہ سہر کہیکہ کہ چہ قینراون.

گ

گالہ دراو

(بۆ دەرگا) داخراو، قہپات کراو، بہ سیاگ.

گاور

۱. مہسییحی، عیسیایی، فہلہ.
۲. زہردوشتی، ئاگرپہرست، مہجووس.
۳. کافر، ناموسلمان. § «گاور» کہ بہ
شکلی «گہور» یش ئەوترئ، زہمانی زوو
تہنیا بہ مانای «زہردوشتی» و
«ئاگرپہرست» بووہ بہ لām دوایی بہ
«مہسییحی» ش گوتراوہ و بہرہ بہرہ
مانای موتلہقی «کافر» یشی پەیدا

کردووه. ئاشكرايه ئەم وشهيه سهلبىيه
و به چاوى سووك تەماشاي
ناونراوهكه دهكا.

گراوى

«دۆست، يار، خۆشهويست»
(هيمن). § ئەم ناوه تەنيا بۆ مىيىنه
دهگوترى، كه وابوو هەموو دۆست و يار
و خۆشهويستىك، «گراوى» نيه.

گريمانه

«عوقده» (هيمن). (هى شهخسيهتى
مرۆف) هەستت يا مەبهستى
سەركوت كراوى كەسى كە بۆتە هۆى
حالت يا رەفتارىكى تايبهتى.

گروو

گريانى منال بۆ شتى يا كەسى،
ورك. § لەگەل ئەم وشهيه فيعلى
«گرتن» دە كار دەكرى: «گروو گرتن»،
«گروو دەگرى»، «گرووى گرت».

گرووگر

سفته بۆ منالى كە زووزوو گروو
ئەگرى. ← گروو.

گورگەميش

«سەگىك كە هاوكارىي گورگ بكا»
(هيمن). سفته و ناوه بۆ سەگى شوان
كە بههۆى دۆستايهتى لەگەل گورگ، بۆ
خواردنى پەز رېگهى بدا يا يارمهتى
بكا. § مامزستا ئەم وشهيهى بهو مانايه
به كار هيناوه كە نووسرا، بهلام كاك
سەلاح پايانىانى دەلى ئەم مانايه
هەلهيهكى باوه. به پىنى لى كۆلپنهوهى
ئەو، گورگەميش به سەگىك دەلین كە

پەز بگرى و بريندارى بكا يا بيخوا.
هەروەها دەلى زاراوهى «گورگەميشى
کردن» ههيه كه هەم بۆ سەگ دەگوترى
هەم بۆ دزى خۆمالى يا مردەخۆر
(رەشهەدن)؛ بۆ نموونه دەگوترى
«سەيهكهەم گورگەميشى دەكا» يا
«فلانكەس گورگەميشى دەكا». دەشكرى
«گورگەميش» وەك سفته بدریته پال
سەگ يا مرۆف: «سەيهكهەم گورگەميشه»
يا «فلانكەس گورگەميشه».

گولله پيوه (به كەسىك يا شتىكهوه) نان

به دەمانچه يا تفەنگ تەقە له كەسى يا
شتى كردن: «ئەفسەرە به عسىيهكه
گوللهيهكى به مجەسەمەى حاجى
قادرىي كۆيىيهوه نا». «سى گوللهى
پيوهنا بهلام نەيهنگاوت».

گونداوگوند

له گونديكهوه بۆ گونديكى تر، دى بهدى.
ئاوايى بهئاوايى.

گوپالى كەسى له خيز دەرھاتن

كاتى ئەوترى «فلانكەس گوپالى له خيز
دەرھاتووه» يانى فلانكەس ئىستا
لهبارى مەعنهوى يا ماددىيهوه
كەشەى كردووه، هيزى گرتووه و
سەربهخۆ بووه.

گوپرخانه

گۆرستان، قەبرستان.

گوپرهپان

۱. مەيدان. ۲. گوپرايى سەر ترۆپكى
هەندى كۆ.

گەرمىن

له مانای گشتى دا هاوتای «گەرمیان» و «گەرمەسىزە» و سفەتە بۆ ھەر مەلبەندىيى كە بە پايز و زستانىش ھەوای تا ئەندازە يەك گەرم بى، بەلام له مانای تايبەتى دا و بە زاراوھى خەلكى موكریان ناويكى ترە بۆ كوردستانى عىراق. § ناشكرايە ئەم بەشەى كوردستان، كوستان و شوينى ساردیشى ھەيە بەلام بە ئىعتىبارى ئەوھى كە بەشى ھەرە زۆرى دەشتە و بەسەر يەكەوھ ھەوای لە كوردستانى ئيران گەرم ترە، پىي دەلین گەرمين يا گەرمەسىز: «ئەو مىگەلە شپرزە و سەرگەردان و بى شوانە [...] شۆزبۆزە بۆ گەرمەسىزى كوردستانى پرخىر و بەرەكەتى عىراق» (۱۹۷۴: ل ۳۴). له خودى كوردستانى عىراق «گەرمیان» بە بەشكى تەختان و گەرم و وشكى ئەوئ دەگوتريئ كە كەركووك، كەلار، كفرى، چەمچەمال و خانەقین و چەند شارى تری لى ھەلكەوتووه.

گەرمەسىز

← گەرمين.

گەند

۱. گەنىو، فاسىد، رزىو. ۲. خراب، بى كەلك، بى بايەخ. ۳. خويزى، ھىچەكە، بى ئەخلاق، بى شەرەف.

گەندەپياو

پياوى بەدكردار و بى ئەخلاق.

گەوھ

«پىچى كىو» (ھىمن). كلكەى كىو، ھەورازى داوینى چىا (لە روانگەى بىنەرىكەوھ كە لە لاوھ تەماشای دەكا يا بۆى دەچى).

ل

لانوالە

ھەركام لە دوو لای نوالە يەك. § «نوالە» شىوى لاپالى كىوھ كە ئەغلب گىاوگۆلى لە شوینەكانى تری كىو زیاترە.

لوان

مومكىن بوون، رەخسان، گونجان، بووز خواردن.

لەبەر شتى يا كەسى رەوین

لەبەر شتى يا كەسى راکردن / ھەلاتن، لە شتى يا كەسى رەوینەوھ / پرىنگانەوھ.

لە خوۆشى شتى خەنى بوون

بەبۆنەى شتىكەوھ زۆر شاد بوون. § «خەنى» كە دەبى لە «غەنى» عەرەبى كەوتبیتەوھ، سفەتە بۆ كەسى كە لە شتى تايبەتى (مەعنەوى يا ماددى) زۆرى پى برابى.

لە خەلك بەربوون

بەربوونە گىانى خەلك، پەلامارى خەلك دان، دە خەلك بەربوون. (بە مەجاز) ئەزىتە كردنى خەلك (بە لى دان، جوین

پىدان، هه ره شه لى کردن، گرتن،
 پشکین، رووت کردن، تالان کردن یا
 کارى تری له م بابه ته § له م زاراوه یه دا
 ئه و که سه ی خه لک نه زیه ت ده کا، به
 چانه وه ریکی درنده ی وه ک سه گ و
 گورگ ته ژبی کراوه که هیرش بۆ
 مه رد م ده با و برینداریان ده کا. هه روه ها
 ده کرى خاوه ن ده سه لاتیگ له باتی ئه وه
 که خودی خۆی به ربیته گیانی خه لک،
 که سى یا که سانی ده خه لک به ردا.
 له خه و رابوون
 له خه و هه ستان، وه خه به ر هاتن.
 له دور
 «له نیو» (هیمن).
 له رز
 سفه ته بۆ ئه ندامیکی مرۆف که
 به هۆی پیری یا نه خۆشى، به لرزی.
 له رزۆک. § «له رز» که ره گی فیعه، به
 «مه سده ری مورپه خه م» یش حساب
 ده کرى و له م حاله ته دا مانای «له رزین»
 ده دا: «له رز و تا»، «له رز لى هاتن».
 له سووی که سى سووتان
 کاتى ئه وترى «یه کیک له سووی که سیک
 ده سووتى» یانى ئه وه یه که به هۆی دوور
 که و تنه وه، به لا به سه ر هاتن یا مردنی
 که سیکى خزشه ویست، هه ست به خه م

و خه فه تیکی زۆر ده کا و بارى ئاسایی
 ژيانى تیکچووه.
 له سووی که سى یا شتى
 له تاوی که سى یا شتى، له عه زره ت
 که سى یا شتى.
 له ل گوتن
 که مترین نارپه زامه ندی ده ربړین. § ئه م
 زاراوه یه ئه و وه خته ده گوترى که
 ویژهر بیه وی زۆرترین سزا یا
 مه ترسی سزا له ئاست ده ربړینی
 که مترین ره خنه یا نارپه زایی دا،
 پیشان بدا: «هه رکه س بللى له ل، کا
 ده پیستی سه ری داخنم!» «جا له م
 وه زعه دا کى ده ویرى بللى له ل؟»
 له ناخى را کردن
 (به مه جان) کوشتن، له ناو بردن
 لى مرۆف. به ناخ دا کردن.
 لیتمشت
 «لافاو، سیلاو، تۆفان» (هیمن).
 لیوبه بار
 (به مه جان) خه م بار، خه فه تبار،
 ده رده دار. § ئه م وشه یه له ئه سلا
 سفه ته بۆ که سى که لیوی به هۆی
 نه خۆشى یا په ریشانی «بار» ی گرتبى.
 «بار» به توویژیکى سپى ئه وترى که
 هه ندی جار له سه ر لیو ده بینرى. ئه م

مَلْومۆ

گەران و بـۆن بە ولاتەوہ کردنى
جانەوہر بۆ دۆزىنەوہى شت يا
نىچىر. § ئەم عىبارەتە زۆرتەر لەگەل
فىعلى «کردن» دەگوترى بەلام لەگەل
چەند فىعلى ترىش رىكدەكەوى: «تولەى
شوین گىبرى، بەردانە مَلْومۆ» «سەكى
پۆلىس دەستى كرد بە مَلْومۆ»
«رىوى بەكە مَلْومۆى دەكرد»

موغ

«پىشەوای دىنى زەردەشتى» (هيمن).

مووخە

مۆخ، مىشك.

مووخەى كەسى چىنن

۱. مىشكى كەسى ئەنچىن،
سەرى كەسى پان كوردنەوہ. ۲. (بە
مەجاز) ئازار يا ئاسىبى زۆر بە كەسى
كەياندن. § هـىمن كە دەلى
«بەكرەشۇفارە ئەوى مووخەى چىنن»
يانى «ئەوہ بەكرەشۇفار بوو كە ئەم
بەلايەى بە سەر من هيتا».

مەترسى

نىگەرانى، ترس. § «مەترسى» زۆرتەر بە
مانای «خەتەر» و «تركزە» دەكار دەكرى
بەلام هـىمن كە دەلى «بەلام كەم كەم
نەيانمابوو مەترسى» ئەم وشەيەى بە
مانای «نىگەرانى» و «ترس» بەكار
هيتاوە. بەكار هيتانى ئەم وشەيە بۆ ئەم
مانايە لە نووسىنى نووسەرانى ترىشا
نموونەى هەيە: «ئەگەر لەبىرتان مابى لە
چەند شوینى سەرەتاكەى بەرگى

تويژە هەمان پىستى تەنكى لىوہ كە
بەهزى خۆرەتاو، سەرما، كەمئاوى يا
كەمفىتامىنى وشك بووہ.



م



مالى كابە

(روگەى موسلمانان) كەعبە، بەيتوللا،
مالى خودا.

مالى كەسى بەقور گىران

بەلا يا موسىبەتى گورە بە سەر
كەسى هاتن بەجۆرى كە ئەندامانى
خىزانىشى بكرىتەوہ.

مژۆل

«بژانگ، بژانگ» (هيمن). بژۆل.

مل بەكوىن

تازىەبار، كۆستكەوتوو، ئازىزمردوو. §
ئەم سەفەتە كە جىنى ناویش دەگرىتەوہ،
تەنيا بۆ جنسى ژن دەگوترى. ريشەى
ئەم عىبارەتە دەگەریتەوہ بۆ ئەو
زەمانەى كە ژنى كەس مردوو بۆ
پىشان دانى ئەوپەرى تازىەبارى خۆى،
كوتى كوىن (پارچەى رەشمال)ى دەدا
بە مى خۆيا.

ملهور

سەفەتە بۆ كەسى كە بە زەبرى
گەرەبى و بەهيزى جەستەى خۆى يا
لە سايەى دەسەلاتەوہ، زۆر لە مەردم
ئەكا و خواستى خۆى دەسەپىتنى.
كەلەگا (بە مانای كەسى كە كەلەگابى لە
خەلك ئەكا).

دهوه شیتته وه که عه قلی شیوابی. § دیاره ده بی پیشینان لایان وابووبی که خواردنی میشکی که ده بیته هزی شیت بوون یا شیوانی عه قلی مرۆف.

مینى ژۆپ

به گویره ی «فرهنگ فارسی معین»، کراس یا دامینی ژنانه ی کورت که چهند سانتی متری ده مینی بگاته نه ژنز. § «مینى ژووپ» (Minijupe) وشه یه کی فره نسى یه که له ریگه ی زمانى فارسى یه وه هاتۆته ناو زمانى کوردی ئیران و بووه «مینى ژۆپ».



ن



نابه کار

به دکردار، به دفهر، به دکار.

ناسۆر هیتانی دهروونی که سى

۱. برین دار بوونی دهروونی که سى به جۆرى که چاک نه بیته وه. ۲. (به مه جان) تووشى خه م و خه فه تى دريژخایه ن بوونی که سى به هزی مه یه ت یا ناکامی یه ک.

نانى نانى

سفته ته بۆ که سى که به نه نگیزه ی مفته خۆرى (نانى مفته خواردن) له گه ل خه لک دۆستایه تى ده کا. § هیمن که ده لئ «غولام و نۆکه رى بوون نانى نانى» مه به ستى نه وه یه که مرۆفى نانى نانى و مفته خۆر بووبوون به غولام و نۆکه رى نه و (میر).

یه که می نه م قاموسه دا مه ترسیی خۆم ده بریوه که رهنگه قاموس شتیکی بۆ ریک بکه وئ و ته واو بوون به خزیه وه نه بینى» (زه بیحى ۱۹۷۹: لاپه ره ی بی ژماره ی ئاخه ر).

مه کۆ

شوینى که کاسانىکی هاومه به ست ناوبه ناو له وئ کۆ ده بنه وه. پاتۆق.

مه وداى که سى دان

(بۆ کردنى کارى) ریگه ی که سى دان، بواری که سى دان، ده رفه تى که سى دان.

مه یخانى

مه یخانه، شه رابخانه، مه یکه ده. § له به یته کانی موکریانا جارى وایه وشه یه کی که به /ه/ کۆتایى هاتوه، بۆ قافیه یا بۆ مۆسیقای شیعر، /ه/ یه که ی ده کرى به /ئ/، بۆ نمونه «مه یخانه» ده بی به «مه یخانى»، «کارخانه» ده بی به «کارخانى» و «شووشه» ده بی به «شووشى».

مه یزه ده

مه ست.

میترى

(بۆ توانستى جینسى) پیاوه تى، ئیرینه یی.

میشكى گویدریتۆ / کهر خواردن

کاتى له باسى کار، بریار یا قسه ی که سى دا نه وترى «ده لئى نه وکه سه میشكى که رى خواردوه» مه به ست نه وه یه که نه و کار، بریار یا قسه یه نه وه نده ناعاقلانه یه که ته نیا له مرۆفیک



نزووله

تووك و دوغاي مرؤفى داماو
(به تاييه تى ژن) كه به دەم ئاھ و نالەوھ
له كه سىكى دەكا كه زولمى لى كر دووه.

نشيو

۱. سفەت و ناوھ بۆ جىگەى
سەربەرھوژىر. شوينى لىژ، لىژايى،
نشيو. ۲. نزمىي (دژى ھەوراز و
بەرزايى). § له ئەدەبى كوردى دا «نشيو»
له «نشيو» برھوى پتره بە لام ھىمن،
زىاتر «نشيو» بەكار دەھىتى: «ئەو
ترۆپك و نشيوه || ئەو يال و خر و
شيوه || لەگوين بەھەشت خەمليوھ ||
كى مەلبەندى واى ديوھ؟» «دیم بەرھو
پاناوك و ھەوراز و نشيو || دیم بەرھو
ئەشكەوت و زەندۆل و پەسيو.»

نوشتە لە كەسى كردن

دوعا له كەسى كردن به نوشتە بۆ
ئەوھى كه تووشى نامرادى يا بەلايهكى
تاييه تى بى. § ئەم جۆرھ نوشتەيه بۆ
ئەوھى كار بكا - بە باوھرى خاوەنى
نوشتەكه - ئەغلب بەدزى يەوھ
دەخرىتە نيو مال يا كەل و پەلى ئەو
كەسەوھ كه نوشتەى لى كراوھ.

نوشتەى بەتال

نوشتەين كه ئەو دوعايەى تيا
نووسراوھ گيرا نابى. § بەتال بوونى
نوشتە، بە گويزەى باوھرى عاميانە،
لەوانەيه بە ھۆى نائەھل بوونى
نوشتەنووسەكه بى؛ دەشكرى
ئەوكەسەى نوشتەى لى كراوھ،

نوشتەكەى بردبیتە لای دوعانوسى تا
دوعای لەسەر بخوینى و بەتالی بكا
(بالتى بكا: تەئسیرە كەى پووچەل
بكاتەوھ).

نووزە

جۆرھ دەنگىكى بارىكى نزمه وەك
دەنگى نەخۆش لە كاتى لاوازى دا
افەرھەنگى خال.

نى

سووكەوھ كراوى «نیه».

نیوبەند

نیوھند، ناوھند، ناوھراست.

نەبان

۱. سفەتە بۆ گیاندارى گواندار كه نابانى
(بەچكەى خۆى ناناىتەوھ و شىرى
ناداتى). ۲. (بە مەجان) سفەتە بۆ مرؤفى
كه دۆست، ئاشنا يا كەسى خۆى
نادوینى يا بە ساردى لەگەلیان
دەجوولیتەوھ. § ئەم وشەيه لە مانای
دووھەم دا بە شىوھى «لە كەسى نەبان
بوون» دە كار دەكرى: «كاكە ئەوھ بۆ
لیمان نەبانى؟»

نەشتە

نەچتە، نەچیتە، نەچى بۆ.

نەشمیل

سفەتە بۆ كىژ و ژنى بەژن بارىك و
زەریف و رەزاسووك.

نەى

«لیرەدا مەبەست بلویر و شمشالە»
(ھىمن). § «نەى» كه وشەيهكى
فارسی يە، ئەسلى خۆى بە «قامیش» يا

دهبی به «ده شتی وهرینان / وهرهینان»
یا «له شتی وهرینان / وهرهینان».

وهک گورگی نیو مه
له / ده کهسانی بهربوون

کاتی ئهوتری «کهسی وهک گورگی نیو
مه ده کهسانی بهربووه» یانی ئه
کهسه بهوپهری توندی و
بهرحمی یه وه پهلاماری ئه وکهسانه
دهدا و نازاریان دهدا، زاماریان دهکا یا
دهیانکوژی. § له م زاراوویهدا توند و
تیژی کردن له گه ل کۆمه لئ مرؤف به
رهفتاری گورگ شوبهینراوه که وهختی
دهکه ویتته ناو رانه مه ر به گرتنی په زیك
پازی نابی و هه رجاره پر ده داته یه کئ
تر و هه تا چهند سه ران زامار نه کا و
نه کوژی واز ناهین.

وهک ورچی بریندار به خۆدا دان
کاتی له وهسفی توورپهیی کهسیکا
دهگوتری «وهک ورچی بریندار به
خۆی دا دهدا»، مه به ست ئه وه یه که
ئه وکه سه له بهر شیدده تی رِق و
توورپهیی، ده یگوران د و خۆی
پاده وه شان د و ته نانته به چه پۆک له
سه ر و پووی خۆی ده دا. § له م
زاراوویه دا حاله تی مرؤفی فره توورپه،
شوبهینراوه به حالئ ورچیکی بریندار
که دهستی به دوژمن را ناگا و له داخان
دهنه رینئ و ئه دا به سه ر و چاوی خۆیا.

وهک یه کانه و برپهک غه زرین
زۆر لاساری و که لله ره قی کردن، مان
گرتن و واز نه هینان. § باوترین شکلی

«چیتک» ده لئین، جا چونکه بلویریان له
نه ی دروست کردووه، به م سازه شیان
هه ر وتوو نه ی.

و

وا

(له عیباره تی وهک «وا باده وه» و «وا
وه رکه ری» و «وا وه ره دا» بۆ ئه م لایه،
به م لایه دا، به ره و ئیره.

واوه

بۆ ئیره، به ره و ئیره، بۆ ئه م لایه. § ئه م
قه یده ده کری مانای «به ئه ولایه دا» و «بۆ
ئه ولایه» ش بـدا؛ به سه ته به وه یه که
قه سه که ر فیعلی «هاتن» به کار دینئ یا
فیعلی «چوون» و «رۆیشتن»: «واوه
مه یه!» یانی «بۆ ئیره (یا به م لایه دا)
مه یه!» که چی «واوه مه رۆ!» یانی «بۆ
ئهو ی (یا به ولایه دا) مه رۆ!»

ورکه خۆر

۱. به رماخۆر، پاش ماوه خۆر. ۲. (به
مه جان) نۆکه ر، غولام.

(وهک کرپوه) له لاقان وهرینان

(به مه جان) کاتی ئهوتری «کهسی وهک
کرپوه له لاقانی وهرینا» یا «کهسی له
لاقانی وهرینا» یانی ئه وکه سه
ده سه به جئ که وته ری و به پرتاو
رۆیشتن. § فیعلی ئه م زاراوویه
«تن وهرینان / تن وهرهینان» ه که وهختی
ناویک بکه ویتته بهینی دوو پیشگری
«تن» و «وه ر» ده که ی، دارشتی فیعله که

بہرودوا بیئنه بہرہدہستی «بیری» تا
بیاندوشی.

ہارین

۱. ورد کردن یا کردنہ ناردی شتی له
بہینی دوو سہتھی زبر و رہوقدا
بہہوی سووراندن یا بزاونتی سہتھی
سہرہوہ. ۲. (بہ مہجان) بہتوندی
سزا دان، زور سہخت جزیا
دان. § «دہتانہارم بہ سہریانا نہبن زال»
یانی ئەگەر ئیوہ بہسہر ئەواندا زال
نہبن، من بہتوندی سزاتان دہدہم یا
تہنانت دہتانکوژم.

ہالو

شہپۆلی ہہلم و گہرمای
تیکہلاو. § وہختی کہسی له «ہالو»ی
شتی یا شوینی ئەدوی دیارہ بہ پیست
وہناسہی خۆی ہہستی بہ «بوغ و
گہرما» کہی کردووہ چونکہ ئەوہی له
دووہوہ بہ چاو دہبینری «ہہلم» نہک
«ہالو». وشہیہک یا دروستتر ئەوہیہ
بیژین چہند وشہی «ہالو» له
لہہجہکانی خوارووی مہلبندی زمانی
کورددیشدا ہن بہ ماناگہلی «لافاو» و
«رشانہوہ» و «بہرکول» کہ وی دہچی
پہیوہندیان لہگہل ئەم «ہالو» نہبی
(جہلیلیان؟: ۷۹۸). ہرہوہہا له
«سنہیی» شدا «ہالو» یک ہہیہ کہ ناوی
شۆرہبایہکی تایبہتیہ و یہکی له
کہرستہ گرنگہکانی ئەم چیشتہ
ہالہ (بہرسیلہ، قۆرہ) یہ. ئاشکرایہ ئەم

ئەم زاراوہیہ «وہک بہراز غہزرین» ہ، بۆ
نموونہ دہلین «تہماش، تہماش» دہلینی
بہرازہ غہزریوہ» ئەم زاراوہیہ له خوو
و خدہی بہراز کہوتۆتہوہ کہ وہختی
شہر و ملانہ، پی دہچہقینی و شفرہ دہ
ہہرد ئەکوئی و دہنرکینی.

ویرہ

دہنگی رشتہ یا لقیکی نیسبہتہن
ئہستوور (وہک قہمچی، قۆچہقانی
یا داردہست) کہ بہپرتاو ہوا
دہبری. § ئەم وشہیہ کہ لہگہل
«ویرہویر» و «ویراندن» لہ یہک ریشہن،
بہ لانی کہمہوہ بۆ دیاری کردنی دوو
جۆرہ دہنگی تریش بہ کار دئ: دہنگی
گریانی مندال کہ بہشی زۆری له
کونہلووتیہوہ دہردہخا و گریانہکہ
فرمیسک و ہہنسکی لہگہل نیہ؛ ئو
دہنگی گری ہندی «سازی با»ی وہک
کہلہشاخ و شہپیوور. ہیمن له
تہرجہمہی شازادہ و گہدای مارک
توایندا بۆ پیشاندانی دہنگی شہپیوور،
زوربہی جاران «ویرہ»ی بہ کار ہیتاوہ.

ویرہویر

دہنگی ویرہی پەیتاپەیتا. ← ویرہ.

ہ

ہاتنہ سہر بیر

رہیز بوون یا بہ وتہی دہقیقتر ریز
کرانی مہر و بزنی دۆشہنی بۆ ئەوہی

هو ما	«هالاو» هش کاری به سهر «هالاو» ی
← پیروزه.	به رباسی ئیمه وه نیه.
هۆل	هاننه هان
«ئاغهل، ئه و خانووه ی مه ری	هانکه هانک. دهنگی هه ناسه ی مرۆفی
تی ده کهن» (هیمن).	شه کت و پشووسوار.
هه تیوبار	هاوار کردنه که سی
سفته به بۆ ژنی که شووی نه ماوه و	هاواری که سی کردن، له حالی
ئه رکی به خێو کردنی منال یا مناله کانی	ترس و داموای و لئقه و ماندا به
به ته نیایی له سهر شانه.	دهنگی بهرز داوای یارمه تی له که سی
هه تیوچه	کردن. § «هاواری که سی» یانی هه رای
سفته یا ناوه بۆ لاوی خویری و	لئبکه م و یارمه تی لئبخوازم؛ «هاواری
بی ئه خلاق. ناکه س به چه.	کردی» یانی هه رای لئکرد و یارمه تی
هه دا دان	لئخواست.
«ئۆقره گرتن» (هیمن).	هو په
هه راسان بوون	«ته میکه چ له گه رما و چ له سه رمادا به
(به هۆی حال یا وه زعیکی	سه ر لووتکه ی کێوانه وه په یدا ده بی»
ناله باری درێژخایهن) بیزار بوون، یاس	(محهمه دی مه لاکه ریم). § فه رهنگی
بوون. § «هه راسان بوون» و هه روه ها	هه نبانه بۆرینه چه ند مانای
«هه راسان کردن» زۆرتر کاتی ئه وتری	بۆ ئه م وشه یه نووسیه که
که له په ستا داوای کاری یا شتی له	دووایی بۆ ئیره ده ست ده دا؛ یه که م
که سی بکری و ئه و که سه له م وه زعه	«میشووله ی تا و له رز» که مه به ست
ماندوو بووبی: «هه راسان بووم هینده ی	پیشکه ی مالارییا (anopheles) ه و
که وشی قوراوی تۆ خاوین بکه مه وه!»	دووهم «ته م و سه رمای ناوه خت» که
«ئه م جیرانه مان رۆژ نیه داوای شتیک	ره نگه هه مان «شه خته» بی. له
نه کا؛ هه راسانی کردووین!»	فه رهنگه کانی ترا ئه م وشه یه به
هه زار شتی به پوولی	«په شه با» و «جۆره گیایه کی زۆر تال» و
کاتی له باسی هه لومه رجیکی تایبه تی دا	«په خشه کووره» ش مانا لئ دراوه ته وه.
ئه وتری «هه زار شتی به پوولی» یانی	له ته ک شیعی هیمن دا که ده لئ
ئه و شته له و هه لومه رجه دا به هیچ	«پینده که نن [...] به ته م، به مژ، به هو په،
کلۆجی چاره ساز نیه و به کار نایه.	به دۆک» دوو مانا که ی هه نبانه بۆرینه
سه د شتی به پوولی § وشه ی «شت»	باشتر ئه گونجی.

لى ھىترابى و خرابىتە لاوہ.
 کارپى نەماوى بە لاوہ نراو. § مەسدەرى
 ئەم سەفەتى مەفعوولە «ھەلپەسىران»
 نەك «ھەلپەسىران» يا «ھەلپەسىردان».

ھەلئانى شوپنى يا كەسى

بەدى كردن و بە ياد سپاردنى شوپنى
 يا كەسى بۆ مەبەستىكى تايپەتى؛
 نىشانە كردنى شوپنى يا كەسى بە
 زەين.

ھەنوون

چەور كردن و دامالنى ئەندام يا
 جىگەيەكى لەش. § «كرىكارى» كە يار
 پشتى بەھنوئى» يانى كرىكارى كە يار
 پشتى بە رۆن چەور بكا و دايمالى. ئەم
 وشەيە لەگەل «اندودن» فارسى
 ھاوريشەيە بەلام ھەرىمى ماناكەى
 تەسك بۆتەوہ.

ھەنى

«تەختى نىوچاوان» (ھىمن). ناوچاوان،
 توپل، جەمىن.

ھەنىسك

ھەنسك، ئانىسك، دياردەيەكى وەك
 «نەزگەرە» يە كە بەھۆى زۆر گريان رۈو
 دەدا.

ھەيدى

وشەيەكە ھەندى جار بۆ دەنگ دان يا
 دەرکردنى مرؤف دەگوترى بە ماناى
 «ليرە برؤا» يا «مەيە بۆ ئيرە» § ئەم
 وشەيە ئەسلى خۆى بۆ ھان دان يا

ليرەدا تەنيا بۆ پىشان دانى شكلى گشتى
 زاراوہكە نووسراوہ و لە بە كار
 ھىنان دا جىگەى بە ناوىك (بە تايپەتى بە
 ناوى وەك «ھاوار»، «گريان»، «پارانەوہ»
 و «شكايەت») پىر دەكرىتەوہ: «ھەزار
 پارانەوہ بە پوولئ»

ھەشە

ھەيشە، وجووديشى ھەيە، ھەسەش،
 ھەيە زى.

ھەلبىزاردە

سەفەتە بۆ ھەرشتى يا ھەركەسى
 كە بەھۆى باشتىر بوونى، لە
 ھاوچەشەنەكانى خۆى جيا كرابىتەوہ و
 بايەخىكى زۆرتى بۆ دانرى.

ھەلبواردن

(لە شوپنى) تىپەرىن، (بە شوپنى دا)
 رۇيشتن و جىھىشتنى. § «ھەلبواردن»
 ھەمىشە لەگەل مەفعوولەكەى دەگوترى:
 «سنوورىان ھەلبوارد»؛ «چەند گرمان
 ھەلبوارد جا گەيشتىنە دىيەكە».

ھەلپەسىراو

۱. سەفەتە بۆ جىسمى كە سەرى بە
 سەتخىكى ئەستوونىيەوہ نرابى و بنى
 لەسەر سەتخىكى ئاسزى دانرابى، بە
 چەشنى كە جىسمەكە زاويەى لەگەل
 سەتخە ئەستوونىيەكە ھەبى.

ھەلپەساردە. ۲. (بە مەجاز) سەفەتە بۆ
 كەسى يا شتى كە دواى ماوہيەك كار
 پىكران يا كەلك لى وەرگيران، وازى

یه‌کانه

«به‌رازی نیژی یاخی» (هیمن).

یه‌لدا

«دریژترین شه‌وی سال» (هیمن).
 «فرهنگ فارسی معین» له ژیر ماکی
 «یلدا» دا ده‌نوسنی: «ئهم وشه‌یه
 سوریا‌نی‌یه و مانای به وه‌له‌د بوون و
 "زایش" ده‌دا. یانی له دایک بوونی میهر
 (میترا) به شه‌وی هه‌وه‌لی زستان که
 دریژترین شه‌وی ساله و نیژانی‌یه‌کان
 ئهم رووداوه به پیروژ ده‌زانن و له‌م
 شه‌ودا ده‌یکه‌ن به جه‌ژن.»

گی‌رانه‌وه‌ی ولاغ (به تایبه‌تی ولاغی
 به‌رزه و که‌ل و گامیش) به کار دئ و
 ئاشکرایه کاتی به مرژئی بوترئ
 «ه‌یدی» سووکایه‌تی پی‌ده‌کرئ.
 هه‌نبا به‌بۆرینه «ه‌یدی» ی به «برۆ لاچۆ»
 مانا کردۆته‌وه و جگه له‌م وشه‌یه،
 «ه‌یدی» و «ه‌یدی» شی گرتوه که ده‌لی
 «بۆ دنده‌دان له کار» ده‌گوترین و له‌گه‌ل
 «ئاده‌ی» هاومانان. وا دیاره به رای
 مامۆستا هه‌ژار، «ه‌یدی» په‌یوه‌ندی به
 «ه‌یدی» و «ه‌یدی» په‌وه‌ نیه. جیی
 سه‌رنجه که له زمانی تورکی دا وشه‌ی
 «ه‌یدی / ه‌یدی» هه‌یه که بۆ هان‌دانی
 موخاته‌ب بۆ کردنی کارئ که‌لکی
 لئ‌وه‌رده‌گیرئ: «ه‌یدی / ه‌یدی
 گیده‌لیم!» («با برۆین!»)

ه‌یدی کردنه که‌سئ

ه‌یدی له که‌سئ کردن، په‌واندنه‌وه‌ی
 که‌سئ به گوتنی وشه‌ی «ه‌یدی»،
 ده‌رکردنی که‌سئ، ده‌نگ دانی که‌سئ.
 ← ه‌یدی.

یه

یه‌ساوڵ

یاساوڵ، ئیشکچی، پاسه‌وان، قه‌ره‌ول.

یه‌سک‌سووک

ئیسک‌سووک، په‌زاسووک، خوین-

شیرین، له‌به‌ردلان.

هیمین (۱۳۰۰-۱۳۶۵ ههتاوی) بهکین له ناسراوترین و خۆشەویستترین شاعیرانی کوردی سەردەمی نوێیە کە نێزیکەی نیوسەدە له تەمەنی ۶۵ سالەمی خۆی یۆ خزمەتی زمان و ئەدەب و فەرھەنگی کوردەجواری تەرخان کرد و لەم ریشازمانا تووشی گەلی چەرمەسەری و کۆنرەمەری و دەرەبەجری هات. هیمین جگە له شیعەر، له زەمبەنگەلی رەخنەمی ئەدەب، بووژاندنەوهی فۆلکلۆر، لێکۆلینەوهی مێژوو، وەرگێران، نووسینی چیرۆک و بلاوکردنەوهی گۆفاریشیا کاری مەترخی کردوون. بەلام ناویانگی شاعیری بەکەمی بەرچاوترە.

کۆمەله شیعری نالەمی حیرانیی کە هەموەلجار سالی ۱۳۵۷ی ههتاوی له بەغدا چاپ کراوە، تۆبکی دەسکەوتی شاعیرانەمی هیمین و بەکین له رووباووە گرینگەکانی مێژووی ئەدەبی کوردیە له سەدەمی بیستەمدا. جایی نازەمی ئەم کۆمەله شیعەرە کە له رووی دەسنووس و دەنگی تۆمارکراوی شاعیر بێگەهاتوو، نابەختی بەکەمی ئەمانە: هەلەمی چاپەکانی بێشموو راست کراونەشەوه، بەیختە دەرھاونی ئێزراوەکان خراونەشەوه سەر شیعەرەکان، جیاوازیی نوسخەکان له پەراویژنا دیاری کراون. وشەنامە و ناوانەمی یۆ کراوە، هەندین له شیعەرەکان تریبیتی و روونکردنەوهیان یۆ نووسراوە و دوو نوسخەمی دەنگ و دەسنووسی شیعەرەکانیش له دیفرەنسی بەکەمی رەگەل کتیبەگە خراون.

بلاوکردنەوهی هیمین، شانازی بەوه دەکا کە کاری خۆی بە بلاوکردنەوهی ئەم بەرھەمە هێژایەمی مامۆستا هیمین دەست بێ کردوو و هیوانارە له تریژەمی خزمەتی فەرھەنگی و ئەدەبی خۆی یا بتوانی هەنگاوی گەورەتر باویژن.

Laments of Separation Poems by Hemin Mukriyani

Based on the Poet's Manuscript and Recorded Voice

Edited and annotated by Aziz Aali

2018



Hemin Publishing House
Iran, Mahabad